

Den Europæiske Unions Tidende

C 63

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

13. marts 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Domstolen

2010/C 63/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 51 af 27.2.2010	1
--------------	--	---

V Udtalelser

RETLIGE PROCEDURER

Domstolen

2010/C 63/02	Sag C-444/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — insolvensprocedure indledt mod MG Probud Gdynia sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Republikken Polen) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — en medlemsstats afvisning af at anerkende dels en afgørelse om indledning af insolvensbehandling, der er truffet af den kompetente ret i en anden medlemsstat, og dels afgørelser om gennemførelsen og afslutningen af denne insolvensbehandling)	2
--------------	---	---

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2010/C 63/03	Forenede sager C-471/07 og C-472/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2010 — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Bayer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Pfizer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Servier Benelux SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Janssen Cilag SA (sag C-471/07) og Sanofi-Aventis Belgium SA, tidligere Sanofi-Synthelabo SA (sag C-472/07) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Direktiv 89/105/EØF — gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker — artikel 4, stk. 1 — direkte virkning — prisstop)	2
2010/C 63/04	Sag C-546/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — bilag XII til tiltrædelsesakten — liste omhandlet i tiltrædelsesaktens artikel 24: Polen — kapitel 2, punkt 13 — Forbundsrepublikken Tysklands mulighed for at fravige artikel 49, stk. 1, EF — »standstill«-klausul — overenskomst af 31. januar 1990 mellem regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Polen om udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder til udførelse af entreprisaftaler — udelukkelse af muligheden for virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, for at indgå entreprisaftaler med polske virksomheder om arbejder, der skal udføres i Tyskland — udvidelse af restriktioner, der var gældende på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten, for polske arbejdstageres adgang til det tyske arbejdsmarked)	3
2010/C 63/05	Sag C-555/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. januar 2010 — Seda Küçükdeveci mod Swedex GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — national lovgivning om afskedigelse, hvorefter der ikke med henblik på beregning af afskedigelsesfristen tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden det fyldte 25. år — foranstaltningens berettigelse — nationale bestemmelser, der er i strid med direktivet — den nationale rets rolle)	4
2010/C 63/06	Sag C-118/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2010 — Transportes Urbanos y Servicios Generales SAL mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet — erstatningssøgsmaal mod staten — tilsidesættelse af EU-retten — tilsidesættelse af forfatningen)	4
2010/C 63/07	Sag C-226/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. januar 2010 — Stadt Papenburg mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland) (Direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — medlemsstatens afgørelse om at give sit samtykke til det af Kommissionen udarbejdede udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning — interesser og synspunkter, som skal tages i betragtning)	5
2010/C 63/08	Sag C-229/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. januar 2010 — Colin Wolf mod Stadt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Direktiv 2000/78/EF — artikel 4, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse, der fastsætter 30 år som aldersgrænsen for at blive ansat i brandvæsenet — forfulgte formål — begrebet »regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav«)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/09	Sag C-233/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2010 — Milan Kyrian mod Celní úřad Tábor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer — direktiv 76/308/EØF — prøvelseskompetence hos retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig — eksigibilitet af dokumentet, der hjemler ret til eksekution — forskriftsmæssig forkyndelse af dokumentet for skyldneren — forkyndelse på et sprog, som modtageren ikke forstår)	6
2010/C 63/10	Sag C-264/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. januar 2010 — Belgische Staat mod Direct Parcel Distribution Belgium NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (EF-toldkodeks — toldskyld — afgiftsbeløb — artikel 217 og 221 — Fællesskabernes egne indtægter — forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — artikel 6 — krav om bogføring af afgiftsbeløbet forud for underretning af debitor herom — begrebet beløb, der er »skyldige efter lovgivningen«)	7
2010/C 63/11	Sag C-311/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. januar 2010 — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Mons — Belgien) (Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — direkte beskatning — indkomstskattelovgivning — fastlæggelse af selskabers skattepligtige indkomst — selskaber, som befinder sig i et indbyrdes afhængighedsforhold — ekstraordinær eller vederlagsfri fordel, som et hjemmehørende selskab indrømmer et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat — inddragelse af den omhandlede fordel i overskuddet for det hjemmehørende selskab, som har indrømmet fordelene — afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — bekæmpelse af skatteunddragelse — forebyggelse af misbrug — proportionalitet)	8
2010/C 63/12	Sag C-333/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — kvantitative indførselsrestriktioner — foranstaltning med tilsvarende virkning — ordning med forudgående godkendelse — tekniske hjælpemidler hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og/eller bragt i omsætning, og fødevarer fra andre medlemsstater, der fremstilles ved anvendelse af sådanne tekniske hjælpemidler — procedure, hvorved de erhvervsdrivende kan få opført et teknisk hjælpemiddel på en »positivliste« — bestemmelse om gensidig anerkendelse — nationale retlige rammer, som skaber en tilstand af retlig usikkerhed for de erhvervsdrivende)	8
2010/C 63/13	Sag C-343/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2003/41/EF — arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed — delvis manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist — ingen arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser på nationalt område — medlemsstaternes kompetence til at tilrettelægge af deres nationale pensionssystemer)	9
2010/C 63/14	Sag C-362/08 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — annullationssøgsmål — begrebet »anfægtelig retsakt« som omhandlet i artikel 230 EF)	9
2010/C 63/15	Sag C-398/08 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — Audi AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 63 — ordmærket Vorsprung durch Technik — varemærker, der udgøres af reklameslogans — fornødent særpræg — varemærkeansøgning for flere varer og tjenesteydelser — relevant kundekreds — generel bedømmelse og begrundelse — nye dokumenter)	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/16	Sag C-406/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Uniplex (UK) Ltd mod NHS Business Services Authority (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Det Forenede Kongerige) (Direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — tidspunkt, fra hvilket søgsmålsfristen begynder at løbe)	11
2010/C 63/17	Forenede sager C-430/08 og C-431/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. januar 2010 — Terex Equipment Ltd (sag C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (sag C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (sag C-431/08) mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, og VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Det Forenede Kongerige) (Forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks — artikel 78 og 203 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 865 — proceduren for aktiv forædling — ukorrekt toldprocedurekode — toldskylds opståen — revision af toldangivelsen)	11
2010/C 63/18	Sag C-456/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — meddelelse til ansøgere og bydende om afgørelser vedrørende tildelingen af kontrakten — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — tidspunkt, fra hvilket søgsmålsfristen begynder at løbe)	12
2010/C 63/19	Sag C-462/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. januar 2010 — Ümit Bekleyen mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg, Tyskland) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — artikel 7, stk. 2, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — ret for et barn af en tyrkisk arbejdstager til at modtage enhver form for tilbud om beskæftigelse i den værts-medlemsstat, hvor han har fuldført en erhvervsuddannelse — påbegyndelse af erhvervsuddannelse efter forældrenes endelige udrejse af denne medlemsstat)	13
2010/C 63/20	Sag C-470/08: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2010 — K. van Dijk mod Gemeente Kampen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Arnhem, Nederlandene) (Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning af og kontrol med visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — overdragelse af betalingsrettigheder — udløb af forpagtningskontrakt — forpagterens og bortforpagterens forpligtelser)	13
2010/C 63/21	Sag C-472/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — Alstom Power Hydro mod Valsts ierņemumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās Tiesas Senāts — Republikken Letland) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — sjette momsdirektiv — artikel 18, stk. 4 — national lovgivning, som fastsætter en præklusionsfrist på tre år for tilbagebetaling af overskydende moms)	14
2010/C 63/22	Sag C-473/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz mod Finanzamt Dresden I (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sächsisches Finanzgericht — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j) — fritagelse — privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau — ydelser leveret af en selvstændig underviser inden for rammerne af faglige efteruddannelseskurser organiseret af tredjemand)	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/23	Sag C-22/09: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — energipolitik — energibesparelse — direktiv 2002/91/EF — bygningers energimæssige ydeevne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	15
2010/C 63/24	Sag C-403/09 PPU: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. december 2009 — Jasna Detiček mod Maurizio Sgueglia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Višje sodišče v Mariboru — Republikken Slovenien) (Retligt samarbejde i civile sager — ægteskabsager og sager vedrørende forældresansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — foreløbige retsmidler vedrørende forældremyndighed — afgørelse, som er eksigibel i en medlemsstat — ulovlig fjernelse af barnet — anden medlemsstat — anden ret — tildeling af forældremyndigheden til den anden forælder — kompetence — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)	16
2010/C 63/25	Forenede sager C-162/08 — C-164/08: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2009 — Geórgios K. Lagoudakis mod Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (sag C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis mod Dimos Geropotamou (sag C-163/08) og Michail Zacharioudakis mod Dimos Lampis (sag C-164/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grækenland) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5 og § 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — første eller eneste kontrakt — flere på hinanden følgende kontrakter — retsregler med tilsvarende virkning — sænkning af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug — sanktioner — absolut forbud mod at konvertere tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til tidsubegrænsede inden for den offentlige sektor — konsekvenser af en ukorrekt gennemførelse af direktivet — direktivkonform fortolkning)	16
2010/C 63/26	Sag C-444/08 P: Domstolens kendelse af 26. november 2009 — Região autónoma dos Açores mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Spanien, Seas at Risk VZW, tidligere Stichting Seas at Risk Federation, WWF — Verdensnaturfonden og Stichting Greenpeace Council (Appel — procesreglementets artikel 119 — forordning (EF) nr. 1954/2003 — annullationssøgsmål — afvisning — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	18
2010/C 63/27	Forenede sager C-488/08 P og C-489/08 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 4. december 2009 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Dr. Grandel GmbH (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærkerne Epican og Epican Forte — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket EPIGRAN — risiko for forveksling — delvis afslag på registrering — åbenbart, at appellerne skal afvises)	18
2010/C 63/28	Sag C-494/08 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 9. december 2009 — Prana Haus GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — procesreglementets artikel 119 — EF-varemærker — ordmærket PRANAHAUS — forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/29	Sag C-497/08: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. januar 2010 — Amiraiké Berlin GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Charlottenburg — Tyskland) (Frivillig retspleje — udnævnelse af en likvidator for et selskab — Domstolen ikke kompetent)	19
2010/C 63/30	Sag C-112/09 P: Appel iværksat den 24. marts 2009 af Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) til prøvelse af kendelse afsagt den 13. januar 2009 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2010/C 63/31	Sag C-463/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 25. november 2009 — CLECE, S.A. mod María Socorro Martín Valor og Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Sag C-487/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 30. november 2009 — INMOGOLF SA mod Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Sag C-488/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 30. november 2009 — Asociación de Transporte por Carretera mod Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Sag C-497/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Finanzamt Burgdorf mod Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Sag C-499/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG mod Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Sag C-501/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Lothar Lohmeyer mod Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Sag C-502/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG mod Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Sag C-505/09 P: Appel iværksat den 4. december 2009 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt den 23. september 2009 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-263/07, Estland mod Kommissionen	23
2010/C 63/39	Sag C-506/09 P: Appel iværksat den 7. december 2009 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt den 23. september 2009 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-385/05, Transn�utica — Transportes e Navega�o SA mod Kommissionen	24
2010/C 63/40	Sag C-515/09: Sag anlagt den 11. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/41	Sag C-516/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 11. december 2009 — Tanja Borger mod Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/C 63/42	Sag C-523/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Estland) den 15. december 2009 — AS Rakvere Piim og AS Maag Piimatööstus mod Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Sag C-527/09: Sag anlagt den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	26
2010/C 63/44	Sag C-528/09: Sag anlagt den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	26
2010/C 63/45	Sag C-530/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republikken Polen) den 18. december 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa mod Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Sag C-535/09 P: Appel iværksat den 18. december 2009 af Republikken Estland til prøvelse af dom afsagt den 2. oktober 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-324/05, Estland mod Kommissionen	28
2010/C 63/47	Sag C-536/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Republikken Slovenien) den 21. december 2009 — Marija Omejc mod Republika Slovenija	28
2010/C 63/48	Sag C-537/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Det Forenede Kongerige) den 21. december 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos og Jason Michael Taylor mod Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Sag C-541/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Varese (Italien) den 17. december 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin mod Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Sag C-542/09: Sag anlagt den 18. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene	31
2010/C 63/51	Sag C-545/09: Sag anlagt den 22. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	31
2010/C 63/52	Sag C-551/09: Sag anlagt den 23. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	32
2010/C 63/53	Sag C-1/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Tarragona (Spanien), den 4. januar 2010 — Straffesag mod Valentín Salmerón Sánchez	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/54	Sag C-2/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italien) den 4. januar 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. og Eolica di Altamura s.r.l. mod Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Sag C-3/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Rossano (Italien) den 5. januar 2010 — Franco Affatato mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Sag C-4/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 5. januar 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Sag C-5/10 P: Appel iværksat den 6. januar 2010 af Giampietro Torresan til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 19. november 2009 i sag T-234/06 — Torresan mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG	36
2010/C 63/58	Sag C-7/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Justitie, den anden part: T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Sag C-9/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Justitie, den anden part: O. Inan	37
2010/C 63/60	Sag C-10/10: Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	38
2010/C 63/61	Sag C-14/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — Nickel Institute mod Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Sag C-15/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — Etimine SA mod Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Sag C-16/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd mod Office of Communications og British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Sag C-24/10: Sag anlagt den 14. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	41
2010/C 63/65	Sag C-27/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 18. januar 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Sag C-39/10: Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/67	Sag C-110/08: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 10. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	43
2010/C 63/68	Sag C-452/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2009 — Emilia Flores Fanega mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)	43
2010/C 63/69	Sag C-516/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	43
2010/C 63/70	Sag C-530/08: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn	43
2010/C 63/71	Sag C-44/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	44
2010/C 63/72	Sag C-46/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 4. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	44
2010/C 63/73	Sag C-121/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	44
2010/C 63/74	Sag C-126/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	44
2010/C 63/75	Sag C-139/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	44
2010/C 63/76	Sag C-141/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	44
2010/C 63/77	Sag C-149/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	44
2010/C 63/78	Sag C-280/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	45
2010/C 63/79	Sag C-297/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. november 2009 — straffesag mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam — Nederlandene)	45

Retten

2010/C 63/80	Sag T-34/07: Rettens dom af 21. januar 2010 — Goncharov mod KHIM — DSB (DSBW) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DSBW — det ældre EF-ordmærke DSB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	46
2010/C 63/81	Sag T-309/08: Rettens dom af 21. januar 2010 — G-Star Raw Denim mod KHIM — ESGW (G Stor) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket G Stor — de ældre nationale og EF-ord og -figurmærker G-STAR og G-STAR RAW DENIM — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem varemærkerne — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	46
2010/C 63/82	Sag T-331/08: Rettens dom af 27. januar 2010 — REWE-Zentral mod KHIM — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Solfrutta — det ældre EF-ordmærke FRUTISOL — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — delvist afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	47
2010/C 63/83	Sag T-443/09 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. januar 2010 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udbudsprocedure — afslag på et bud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler — fortabelse af en mulighed — intet alvorligt og uopretteligt tab — manglende uopsættelighed)	47
2010/C 63/84	Sag T-474/09: Sag anlagt den 30. november 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Sag T-1/10: Sag anlagt den 4. januar 2010 — PPG og SNF mod Det Europæiske Kemikalieagentur	48
2010/C 63/86	Sag T-12/10 P: Appel iværksat den 15. januar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 29. oktober 2009 af Personaleretten i sag F-94/08, Marcuccio mod Kommissionen	49
2010/C 63/87	Sag T-16/10: Sag anlagt den 22. januar 2010 — Alisei mod Kommissionen	49
2010/C 63/88	Sag T-11/98: Rettens kendelse af 7. januar 2010 — van Hest mod Rådet og Kommissionen	50
2010/C 63/89	Sag T-348/03 RENV: Rettens kendelse af 14. januar 2010 — Koninklijke FrieslandCampina mod Kommissionen	51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DOMSTOLEN

(2010/C 63/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 51 af 27.2.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 37 af 13.2.2010

EUT C 24 af 30.1.2010

EUT C 11 af 16.1.2010

EUT C 312 af 19.12.2009

EUT C 297 af 5.12.2009

EUT C 282 af 21.11.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — insolvensprocedure indledt mod MG Probud Gdynia sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Republikken Polen)

(Sag C-444/07) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — en medlemsstats afvisning af at anerkende dels en afgørelse om indledning af insolvensbehandling, der er truffet af den kompetente ret i en anden medlemsstat, og dels afgørelser om gennemførelsen og afslutningen af denne insolvensbehandling)

(2010/C 63/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Part i hovedsagen

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — fortolkning af artikel 3, 4, 16, 17 og 25 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1) — udlæg foretaget af myndighederne i en medlemsstat i indstående på en bankkonto, der tilhører en virksomhed, efter der er indledt insolvensbehandling vedrørende denne virksomhed i en anden medlemsstat, i strid med lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen er indledt — en medlemsstats nægtelse af at anerkende insolvensbehandlingen, der er indledt af en ret i en anden medlemsstat, når der ikke er indledt en subsidær insolvensbehandling

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs, navnlig artikel 3, 4, 16, 17 og 25, skal fortolkes således,

at efter at der i en sag som den i hovedsagen omhandlede er indledt en hovedinsolvensbehandling i en medlemsstat, er de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvor der ikke er indledt nogen sekundær insolvensbehandling, under forbehold af afslagsgrundene i forordningens artikel 25, stk. 3, og artikel 26 forpligtet til at anerkende og fuldbyrde alle afgørelser, der vedrører hovedinsolvensbehandlingen, og de er dermed ikke i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat berettiget til at træffe bestemmelse om fuldbyrdeforanstaltninger vedrørende den insolvenserklærede skyldners aktiver, der befinder sig på den anden medlemsstats område, når lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, ikke giver mulighed herfor, og når de betingelser, som anvendelsen af undtagelserne i henhold til forordningens artikel 5 og 10 er underlagt, ikke er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2010 — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Bayer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Pfizer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Servier Benelux SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Janssen Cilag SA (sag C-471/07) og Sanofi-Aventis Belgium SA, tidligere Sanofi-Synthelabo SA (sag C-472/07) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Forenede sager C-471/07 og C-472/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 89/105/EØF — gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker — artikel 4, stk. 1 — direkte virkning — prisstop)

(2010/C 63/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Bayer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Pfizer SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Servier Benelux SA (forenede sager C-471/07 og C-472/07), Janssen Cilag SA (sag C-471/07) og Sanofi-Aventis Belgium SA, tidligere Sanofi-Synthelabo SA (sag C-472/07)

Sagsøgt: État belge

Procesdeltager: Sanofi-Aventis Belgium SA (sag C-471/07)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8) — prisstop for lægemidler indført af de kompetente myndigheder i en medlemsstat — rækkevidden af sidstnævntes forpligtelse til mindst en gang årligt at undersøge, om de »makroøkonomiske« forhold gør det berettiget at opretholde prisstoppet — spørgsmålet om undersøgelsen kan begrænses til en kontrol med udgifterne i sundhedssektoren, eller om det er nødvendigt at tage hensyn til prisstoppets makroøkonomiske virkninger for den farmaceutiske industri?

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger skal fortolkes således, at det tilkommer medlemsstaterne under overholdelse af det formål om gennemsigtighed, der forfølges med direktivet, samt af de krav, der følger af den nævnte bestemmelse, at fastlægge de kriterier, der skal danne grundlag for gennemførelsen af den undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, der er fastsat i bestemmelsen, forudsat at disse kriterier er baseret på objektive og kontrollerbare data.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke ud fra et indholdsmæssigt synspunkt er tilstrækkelig præcis til, at en borger kan påberåbe sig den over for en medlemsstat ved en national domstol.
- 3) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at en medlemsstat kan vedtage en ny prisstopforanstaltning for lægemidler 18 måneder efter ophøret af et generelt prisstop for refu-

sionsberettigede lægemidler af otte års varighed uden at foretage den undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som er omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-546/07) (¹)

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — bilag XII til tiltrædelsesakten — liste omhandlet i tiltrædelsesaktens artikel 24: Polen — kapitel 2, punkt 13 — Forbundsrepublikken Tysklands mulighed for at fravige artikel 49, stk. 1, EF — »standstill«-klausul — overenskomst af 31. januar 1990 mellem regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Polen om udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder til udførelse af entrepris-aftaler — udelukkelse af muligheden for virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, for at indgå entrepris-aftaler med polske virksomheder om arbejder, der skal udføres i Tyskland — udvidelse af restriktioner, der var gældende på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten, for polske arbejdstageres adgang til det tyske arbejdsmarked)

(2010/C 63/04)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Traversa og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, M. Lumma og C. Blaschke, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 49 EF og af bilag XII (Liste omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten: Polen), kapitel 2 (fri bevægelighed for personer), nr. 13, i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT 2003 L 236, s. 875) — den nationale forvaltnings fortolkning og anvendelse af aftale af 31. januar 1990 mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Republikken Polens regering om udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder til udførelse af entrepris-aftaler — udelukkelse af muligheden for virksomheder, der

er etableret i andre medlemsstater, for at indgå entreprisaftaler med polske virksomheder om arbejde, der skal udføres i Tyskland — udvidelse af de restriktioner, der på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten var gældende for adgangen til det nationale arbejdsmarked for polske arbejdstagere med en tidsbegrænset kontrakt («Werkvertragsarbeitnehmer»)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 49 EF, idet den i sin forvaltningspraksis fortolker ordene »virksomheder fra den anden side«, som er anvendt i artikel 1, stk. 1, i overenskomsten mellem regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Polen af 31. januar 1990 vedrørende udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder med henblik på udførelse af entreprisaftaler, som ændret den 1. marts og den 30. april 1993, som »tyske virksomheder«.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. januar 2010 — Seda Küçükdeveci mod Swedex GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-555/07) (¹)

(Princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — national lovgivning om afskedigelse, hvorefter der ikke med henblik på beregning af afskedigelsesfristen tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden det fyldte 25. år — foranstaltningens berettigelse — nationale bestemmelser, der er i strid med direktivet — den nationale rets rolle)

(2010/C 63/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Seda Küçükdeveci

Sagsøgt: Swedex GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — fortolkning af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder og af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — national lovgivning hvorefter opsigelsesvarslet forlænges med arbejdstagerens stigende anciennitet, dog således at der ikke tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden den fyldte 25. år

Konklusion

- 1) EU-retten, og navnlig princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, som konkretiseret ved Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt før det fyldte 25. år, ikke tages i betragtning ved beregningen af afskedigelsesfristen.
- 2) Det påhviler en national ret, der skal afgøre en tvist mellem private, at sikre sig, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, som konkretiseret ved direktiv 2000/78, overholdes, idet den om fornødent skal undlade at anvende enhver modstridende national bestemmelse, uanset om den udover den beføjelse, som den har i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 267, stk. 2, TEUF, til at forelægge Den Europæiske Unions Domstol præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af dette princip.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2010 — Transportes Urbanos y Servicios Generales SAL mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-118/08) (¹)

(Medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet — erstatningssøgsmål mod staten — tilsidesættelse af EU-retten — tilsidesættelse af forfatningen)

(2010/C 63/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Transportes Urbanos y Servicios Generales SAL

Sagsøgt: Administración del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — en medlemsstats overtrædelse af rettigheder tillagt borgerne ved EU-retten — pligt til at erstatte tabet — retsakt, der er i strid med en medlemsstats forfatning og EU-retten — ækvivalens- og effektivitetsprincipper

Konklusion

EU-retten er til hinder for anvendelsen af en regel i en medlemsstat, hvorefter et erstatningssøgsmål mod staten, der støttes på, at EU-retten er blevet tilsidesat ved en national lov, hvilket er fastslået af De Europæiske Fællesskabers Domstol i en dom afsagt i medfør af artikel 226 EF, kun kan gennemføres, hvis sagsøgeren først har udtømt alle nationale retsmidler til prøvelse af gyldigheden af den skadevoldende administrative afgørelse, der er truffet med hjemmel i denne lov, mens en tilsvarende regel ikke finder anvendelse på et erstatningssøgsmål mod staten, der støttes på, at den kompetente retsinstans har fastslået, at den samme lov er i strid med forfatningen.

(¹) EUT C 128 af 24.5.2008.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. januar 2010 —
Stadt Papenburg mod Bundesrepublik Deutschland
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland)**

(Sag C-226/08) (¹)

(Direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — medlemsstatens afgørelse om at give sit samtykke til det af Kommissionen udarbejdede udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning — interesser og synspunkter, som skal tages i betragtning)

(2010/C 63/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadt Papenburg

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Oldenburg — fortolkning af artikel 2, stk. 3, og artikel 4, stk. 2, første afsnit, samt artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — en kommunes økonomiske interesser, som er forbundet med driften af en flodhavn og beskyttet i forfatningen, og som på varig vis kan blive påvirket af den pågældende lokalitets eventuelle udpegelse til en lokalitet af fællesskabsbetydning — interesser og synspunkter, som skal tages i betragtning af medlemsstaten, når den træffer afgørelse om at give samtykke til det af Kommissionen udarbejdede udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at den ikke åbner mulighed for, at en medlemsstat i forhold til optagelsen af en eller flere lokaliteter på det af Europa-Kommissionen udarbejdede udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning nægter at give sit samtykke, hvis dette sker af andre grunde end naturbeskyttelse.
- 2) Artikel 6, stk. 3 og 4, i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2006/105, skal fortolkes således, at løbende foranstaltninger til vedligeholdelse af en sejlrende i flodmundinger, som ikke er forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, og som der i henhold til national ret allerede er givet tilladelse til inden udløbet af fristen for gennemførelsen af direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2006/105, i det omfang foranstaltningerne udgør et projekt og kan påvirke den omhandlede lokalitet væsentligt, skal underkastes en vurdering af deres indvirkning på denne lokalitet i henhold til disse bestemmelser, hvis foranstaltningerne fortsætter efter områdets optagelse på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i henhold til dette direktivs artikel 4, stk. 2, tredje afsnit.

Hvis disse vedligeholdelsesarbejder bl.a. i lyset af deres tilbagevendende karakter eller betingelserne for deres udførelse kan anses for at udgøre et enkeltstående arbejde — navnlig når de har til formål at bevare en vis dybde i sejlrenden gennem regelmæssige og nødvendige opmudringer med henblik herpå — kan disse vedligeholdelsesarbejder anses for et og samme projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2006/105.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. januar 2010 — Colin Wolf mod Stadt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-229/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 2000/78/EF — artikel 4, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse, der fastsætter 30 år som aldersgrænsen for at blive ansat i brandvæsenet — forfulgte formål — begrebet »regulært og afgørende erhvervmæssigt krav«)

(2010/C 63/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colin Wolf

Sagsøgt: Stadt Frankfurt am Main

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — fortolkning af artikel 6, stk. 1, og artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — begreberne forskellig behandling på grund af alder, »der er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål«, samt »nødvendigheden af en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering« — national bestemmelse, hvorefter den maksimale aldersgrænse for ansættelse af tjenestemænd til brandvæsenet er fastsat til 30 år

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en aldersgrænse på 30 år for ansættelse i brandvæsenets tekniske tjeneste på mellemniveau.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2010 — Milan Kyrian mod Celní úřad Tábor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-233/08) ⁽¹⁾

(Gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer — direktiv 76/308/EØF — prøvelseskompetence hos retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig — eksigibilitet af dokumentet, der hjemler ret til eksekution — forskriftsmæssig forkyndelse af dokumentet for skyldneren — forkyndelse på et sprog, som modtageren ikke forstår)

(2010/C 63/09)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Kyrian

Sagsøgt: Celní úřad Tábor

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af de grundlæggende principper om ret til en retfærdig rettergang og om god forvaltningsskik samt retsstatsprincippet, og artikel 12, stk. 3, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EFT L 73, s. 18), som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget (EFT L 331, s. 10), samt af landbrugsafgifter og told og ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EFT L 175, s. 17) — mulighed for retterne i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, har hjemsted, at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution af inddrivelsen af fordringen, er eksigibelt og er blevet forskriftsmæssigt forkyndt — eksekutionsdokument uden angivelse af skyldnerens fødselsdato og udfærdiget på et sprog, skyldneren ikke forstår, og som ikke er et officielt sprog i den medlemsstat, der anmodes om bistand

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 3, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som ændret ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001, skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, i princippet ikke har kompetence til at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt. I det tilfælde, hvor en ret i denne medlemsstat får forelagt en sag om eksekutionsforanstaltningers gyldighed eller forskriftsmæssighed, såsom forkyndelsen af eksekutionsgrundlaget, har denne ret derimod kompetence til at prøve, om disse foranstaltninger er blevet forskriftsmæssigt gennemført i henhold til nævnte medlemsstats love og administrative bestemmelser.
- 2) I forbindelse med den gensidige bistand, som er indført i henhold til direktiv 76/308, som ændret ved direktiv 2001/44, skal modtageren af et dokument, der hjemler ret til eksekution, for at sættes i stand til at gøre sine rettigheder gældende, modtage forkyndelsen af dette dokument på et officielt sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. For at beskytte denne ret, tilkommer det den nationale ret at anvende de nationale bestemmelser samtidig med, at den skal sikre fællesskabsrettens fulde virkning.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. januar 2010 — Belgische Staat mod Direct Parcel Distribution Belgium NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-264/08) (¹)

(EF-toldkodeks — toldskyld — afgiftsbeløb — artikel 217 og 221 — Fællesskabernes egne indtægter — forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — artikel 6 — krav om bogføring af afgiftsbeløbet forud for underretning af debitor herom — begrebet beløb, der er »skyldige efter lovgivningen«)

(2010/C 63/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Staat

Sagsøgt: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af 217, stk. 1, og artikel 221, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (version, der var gældende i 1992) (EFT L 302, s. 1) samt af artikel 6 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1) — efteropkrævning af import- og eksportafgifter — om der foreligger en pligt til at bogføre toldskylden, før der sker underretning af debitor — begrebet »indskrives i regnskabsregistre eller på anden måde« — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld

Konklusion

- 1) Artikel 221, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at den deri omhandlede »bogføring« af det afgiftsbeløb, der skal efteropkræves, er den samme »bogføring« af det nævnte beløb, som er defineret i forordningens artikel 217, stk. 1.
- 2) Der skal sondres mellem »bogføring« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 217, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 og indskrivningen af de konstaterede afgifter i regnskabet over egne indtægter som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter. Da artikel 217 i forordning nr. 2913/92 ikke opstiller praktiske regler for »bogføring« i bestemmelsens forstand og dermed hverken tekniske eller formmæssige minimumskrav, skal denne bogføring foretages på en sådan måde, at det sikres, at de kompetente toldmyndigheder indskrifter det korrekte importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der udgør en toldskyld, i regnskabsregistre eller på anden måde navnlig for at muliggøre, at bogføringen af de omhandlede beløb foretages med sikkerhed, herunder i forhold til den betalingspligtige.
- 3) Artikel 221, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at toldmyndighedernes underretning af debitor efter en passende fremgangsmåde om det import- eller eksportafgiftsbeløb, der skal betales, kun kan foretages retsdyldigt, hvis disse afgifters størrelse forudgående er blevet bogført af de pågældende myndigheder. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at vedtage særlige processuelle regler om den fremgangsmåde, hvorefter den betalingspligtige skal underrettes om disse afgifters størrelse, såfremt der gælder nationale generelle processuelle regler for, hvordan underretningen skal foretages, som sikrer, at den betalingspligtige modtager passende oplysninger, og som giver denne mulighed for at varetage sine rettigheder med fuldt kendskab til sagen.

- 4) Fællesskabsretten er ikke til hinder for, at en national ret går ud fra en formodning om rigtigheden af toldmyndighedernes forklaring om, at bogføringen af import- eller eksportafgiftsbeløbet, i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i toldkodeksens artikel 217, er foretaget, før debitor blev underrettet om beløbets størrelse, forudsat at effektivitets- og ækvivalensprincippet er overholdt.
- 5) Artikel 221, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at mens den pågældende medlemsstats toldmyndigheder forud for underretningen om det afgiftsbeløb, der skal opkræves, skal have bogført dette beløb og ikke kan opkræve beløbet, hvis det ikke er bogført i overensstemmelse med artikel 217, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, bevarer myndighederne imidlertid muligheden for at foretage en ny underretning vedrørende det samme beløb under overholdelse af de i artikel 221, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 fastsatte betingelser og de forældelsesregler, der var gældende på tidspunktet for toldskyldens opståen.
- 6) Selv om import- eller eksportafgifterne forbliver »skyldige efter lovgivningen« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 236, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2913/92, selv om den betalingspligtige har modtaget underretning om beløbet, uden at dette forud herfor er blevet bogført i overensstemmelse med forordningens artikel 221, stk. 1, forholder det sig ikke desto mindre således, at hvis en sådan underretning ikke længere er mulig, fordi fristen i forordningens artikel 221, stk. 3, er udløbet, bør den betalingspligtige i princippet kunne opnå tilbagebetaling af beløbet hos den medlemsstat, der har opkrævet det.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. januar 2010 — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Mons — Belgien)

(Sag C-311/08) (¹)

(Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — direkte beskatning — indkomstskattelovgivning — fastlæggelse af selskabers skattepligtige indkomst — selskaber, som befinder sig i et indbyrdes afhængighedsforhold — ekstraordinær eller vederlagsfri fordel, som et hjemmehørende selskab indrømmer et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat — inddragelse af den omhandlede fordel i overskuddet for det hjemmehørende selskab, som har indrømmet fordelene — afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — bekæmpelse af skatteunddragelse — forebyggelse af misbrug — proportionalitet)

(2010/C 63/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société de Gestion Industrielle SA (SGI)

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Mons — fortolkning af artikel 12 EF, 43 EF, 48 EF og 56 EF — lovligheden af en national lovgivning, hvorefter en ekstraordinær eller vederlagsfri fordel beskattes hos et hjemmehørende selskab, som har indrømmet denne fordel til et ikke-hjemmehørende selskab, som det befinder sig i et afhængighedsforhold til, er tilladt, men som ikke foreskriver en sådan beskatning, når samme fordel indrømmes et hjemmehørende selskab

Konklusion

Artikel 43 EF, sammenholdt med artikel 48 EF, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken en ekstraordinær eller vederlagsfri fordel beskattes hos det hjemmehørende selskab, som har indrømmet denne fordel til et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, når det førstnævnte selskab befinder sig i et direkte eller indirekte afhængighedsforhold til sidstnævnte selskab, selv om et hjemmehørende selskab ikke beskattes af en sådan fordel, der indrømmes et andet hjemmehørende selskab, som førstnævnte selskab befinder sig i et sådant afhængighedsforhold til. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at kontrollere, at den i hovedsagen omhandlede lovgivning ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at virkeliggøre de af lovgivningen forfulgte mål, betragtet som en helhed.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-333/08) (¹)

(Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — kvantitative indførselsrestriktioner — foranstaltning med tilsvarende virkning — ordning med forudgående godkendelse — tekniske hjælpstoffer hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og/eller bragt i omsætning, og fødevarer fra andre medlemsstater, der fremstilles ved anvendelse af sådanne tekniske hjælpstoffer — procedure, hvorved de erhvervsdrivende kan få opført et teknisk hjælpstof på en »positivliste« — bestemmelse om gensidig anerkendelse — nationale retlige rammer, som skaber en tilstand af retlig usikkerhed for de erhvervsdrivende)

(2010/C 63/12)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues et R. Loosli-Surrans, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF — ordning med forudgående tilladelse for tekniske hjælpstoffer og fødevarer, der fremstilles ved anvendelse af tekniske hjælpstoffer hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og/eller bragt i omsætning — manglende begrundelse og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den for tekniske hjælpstoffer hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og/eller bragt i omsætning, og for fødevarer fra andre medlemsstater, der fremstilles ved anvendelse af sådanne tekniske hjælpstoffer, har foreskrevet en ordning med forudgående godkendelse, der er i strid med proportionalitetsprincippet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 285 af 8.11.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-343/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/41/EF — arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed — delvis manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist — ingen arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser på nationalt område — medlemsstaternes kompetence til at tilrettelægge af deres nationale pensionssystemer)

(2010/C 63/13)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235, s. 10)

Konklusion

1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 8, 9, 13 og 15-18 samt artikel 20, stk. 2-4.

2) I øvrigt frifindes Den Tjekkiske Republik.

3) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-362/08 P) (¹)

(Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — annullationssøgsmål — begrebet »anfægtelig retsakt« som omhandlet i artikel 230 EF)

(2010/C 63/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Internationaler Hilfsfonds eV (ved Rechtsanwältin H. Kaltenecker og R. Karpenstein)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira, S. Fries og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 5. juni 2008 i sag T-141/05, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen, hvorved Retten afviste at realitetsbehandle appellans søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som angiveligt er indeholdt i skrivelse af 14. februar 2005, hvorved sagsøgeren nægtedes aktindsigt i visse af sagens dokumenter vedrørende LIEN 97-2011-aftalen om medfinansiering af et medicinsk støtteprogram i Kasakhstan — afvisning af et søgsmål med påstand om annullation af en akt, der udelukkende bekræfter en tidligere afgørelse, som ikke er anfægtet inden for fristerne — urigtig kvalificering af den anfægtede akt — afvisning af et søgsmål med påstand om annullation af en akt, der udgør et oprindeligt svar i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 5. juni 2008, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen (sag T-141/05), ophæves.*
- 2) *Den afvisningspåstand, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagde for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, tages ikke til følge.*
- 3) *Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse om den af Internationaler Hilfsfonds eV nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. februar 2005, hvorved Internationaler Hilfsfonds eV blev meddelt afslag på aktindsigt i visse dokumenter, som Kommissionen var i besiddelse af.*
- 4) *Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i appellsagen og omkostningerne i forbindelse med afvisningspåstanden i første instans.*
- 5) *Afgørelsen om sagens øvrige omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — Audi AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-398/08 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 63 — ordmærket Vorsprung durch Technik — varemærker, der udgøres af reklameslogans — fornødent særpræg — varemærkeansøgning for flere varer og tjenesteydelser — relevant kundekreds — generel bedømmelse og begrundelse — nye dokumenter)

(2010/C 63/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Audi AG (ved Rechtsanwältin S.O. Gillert og F. Schiwek)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 9. juli 2008 i sag T-70/06, Audi mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag, hvori der var nedlagt påstand om annullation af en afgørelse truffet den 16. december 2005 af Harmoniseringskontorets Andet Appellkammer, hvorved der blev givet delvis afslag på klagen over undersøgerens afgørelse om at give afslag på registrering af ordmærket »VORSPRUNG DURCH TECHNIK« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 12, 14, 25, 28, 37-40 og 42 — varemærker, der udgøres af reklameslogans — fornødent særpræg — anvendelse af særlige bedømmelseskriterier — manglende begrundelse i forhold til fastsættelsen af den relevante kundekreds — hensyntagen til anbringender fremlagt for første gang under sagen for Retten

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 9. juli 2008, Audi mod KHIM (Vorsprung durch Technik) (sag T-70/06), ophæves, for så vidt som De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans fastslog, at Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ikke tilsidesatte artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3288/94 af 22. december 1994, da det traf sin afgørelse af 16. december 2005 (sag R 237/2005-2).*
- 2) *Afgørelsen truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 16. december 2005 (sag R 327/2005-2) annulleres, for så vidt som der herved på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, som ændret ved forordning nr. 3288/94, delvis blev givet afslag på ansøgningen om registrering af varemærket Vorsprung durch Technik.*
- 3) *Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) (KHIM) betaler sagens omkostninger ved begge instanser.*

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Uniplex (UK) Ltd mod NHS Business Services Authority (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-406/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — tidspunkt, fra hvilket søgsmålsfristen begynder at løbe)

(2010/C 63/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uniplex (UK) Ltd

Sagsøgt: NHS Business Services Authority

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Queen's Bench Division) — fortolkning af artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33) — national bestemmelse, som fastsætter en frist på tre måneder for at indbringe et søgsmål — tidspunkt fra hvilket fristen begynder at løbe — det tidspunkt, hvor de offentlige udbudsregler blev tilsidesat efter det tidspunkt, hvor klageren fik kendskab til denne tilsidesættelse

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, kræver, at fristen for at anlægge en sag med påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter eller om erstatning for tilsidesættelsen af disse regler, løber fra den dato, hvor sagsøgeren havde kendskab eller burde have haft kendskab til denne tilsidesættelse.

2) Artikel 1, stk. 1, i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50, er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen foreliggende, der gør det muligt for en national ret ved skønsmæssig anvendelse af kriteriet om, at sådanne sager skal anlægges ufortøvet, at afvise en sag, hvorved der nedlægges påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter eller om erstatning for tilsidesættelsen af disse regler, som anlagt efter fristens udløb.

3) Direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50, overlader det til den nationale ret ved anvendelse af dens skønsmæssige beføjelse at forlænge søgsmålsfristen på en måde, der sikrer sagsøgeren en frist, der svarer til den, som sagsøgeren ville have haft, hvis den frist, der er fastsat i den nationale bestemmelse, havde løbet fra den dato, hvor sagsøgeren havde kendskab eller burde have haft kendskab til tilsidesættelsen af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter. Hvis de nationale bestemmelser vedrørende søgsmålsfrister ikke er egnet til en fortolkning i overensstemmelse med direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50, er den nationale ret forpligtet til at undlade at anvende dem med henblik på at anvende fællesskabsretten fuldt ud og beskytte de rettigheder, som fællesskabsretten tillægger private.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. januar 2010 — Terex Equipment Ltd (sag C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (sag C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (sag C-431/08) mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, og VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Det Forenede Kongerige)

(Forenede sager C-430/08 og C-431/08) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks — artikel 78 og 203 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 865 — proceduren for aktiv forædling — ukorrekt toldprocedurekode — toldskylds opståen — revision af toldangivelsen)

(2010/C 63/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, og VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Terex Equipment Ltd (sag C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (sag C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (sag C-431/08)

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Edinburgh Tribunal Centre, VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — fortolkning af artikel 78, 203 og 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — fortolkning af artikel 865 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1) — varer indført til Fællesskabet under ordningen med aktiv forædling — fejlagtig anvendelse af en toldprocedurekode på de angivelser, som blev fremlagt ved varernes genudførelse fra Fællesskabet, der identificerede varerne som værende undergivet »endelig udførsel« snarere end »genudførelse« — mulighed for at ændre angivelsen med henblik på at ændre toldprocedurekoden og berigtige situationen

Konklusion

- 1) Angivelsen i de i hovedsagen omhandlede udførselsangivelser af toldprocedurekode 10 00, der betegner udførsel af fællesskabsvarer, i stedet for kode 31 51, der er den relevante kode ved genudførelse af varer, for hvilke tolden er suspenderet i henhold til proceduren for aktiv forædling, medfører, at der opstår toldskyld i medfør af artikel 203, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og artikel 865, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1677/98 af 29. juli 1998.
- 2) Artikel 78 i forordning nr. 2913/92 tillader en revision af udførselsangivelsen for varerne for at rette den toldprocedurekode, som klarereren har givet dem, og toldmyndighederne har pligt til dels at undersøge, om de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, og om formålene med proceduren for aktiv forædling ikke er blevet bragt i fare, navnlig fordi de varer, som er omfattet af nævnte toldprocedure, faktisk er blevet genudført, dels i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

(¹) EUT C 327 af 20.12.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-456/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — meddelelse til ansøgere og bydende om afgørelser vedrørende tildelingen af kontrakten — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — søgsmålsfrist — tidspunkt, fra hvilket søgsmålsfristen begynder at løbe)

(2010/C 63/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos, M. Konstantinidis og E. White, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, A. Collins, SC)

Sagens genstand

Traktatbrud — overtrædelse af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33) — overtrædelse af artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) — underretning om afgørelsen om indgåelse af en kontrakt — pligt til klart at angive fristen for anfægtelse af en afgørelse om indgåelse af en offentlig kontrakt

Konklusion

- 1) Irland har
 - på grund af den omstændighed, at National Roads Authority ikke oplyste den forbigående bydende om sin beslutning om tildeling af kontrakten vedrørende planlægning, bygning, finansiering og drift af omfartsvejen vest for byen Dundalk, og
 - ved at opretholde bestemmelserne i Order 84A(4) i procesreglement for de højere retsinstanser (Rules of the Superior Courts) i den version, der følger af Statutory Instrument N° 374/1998, for så vidt som disse medfører en usikkerhed vedrørende den beslutning, der anlægges søgsmål til prøvelse af, og vedrørende fastlæggelsen af fristerne for et sådan søgsmåls anlæggelse

for så vidt angår det første klagepunkt tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, og artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, og for så vidt angår det andet klagepunkt de forpligtelser, som påhviler det i henhold til artikel 1, stk. 1, i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. januar 2010 — Ümit Bekleyen mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg, Tyskland)

(Sag C-462/08) (¹)

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — artikel 7, stk. 2, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — ret for et barn af en tyrkisk arbejdstager til at modtage enhver form for tilbud om beskæftigelse i den værtsmedlemsstat, hvor han har fuldført en erhvervsuddannelse — påbegyndelse af erhvervsuddannelse efter forældrenes endelige udrejse af denne medlemsstat)

(2010/C 63/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ümit Bekleyen

Sagsøgt: Land Berlin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet — tyrkisk

statsborger, der er født i værtsmedlemsstaten, og som efter at være vendt tilbage til hjemlandet med sin familie, 10 år senere vender alene tilbage til værtsmedlemsstaten, hvor den pågældendes forældre tidligere har været beskæftiget på det lovlige arbejdsmarked i mere end 3 år, med henblik på at påbegynde en erhvervsuddannelse — ret til adgang til arbejdsmarkedet og en heraf afledt opholdsret i værtsmedlemsstaten for denne tyrkiske statsborger efter afslutningen af erhvervsuddannelsen

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af associeringsrådet, der blev oprettet ved associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, skal fortolkes således, at når en tyrkisk arbejdstager har været lovligt beskæftiget i værtsmedlemsstaten i mere end tre år, kan barnet af en sådan arbejdstager i denne medlemsstat, efter at have afsluttet sin erhvervsuddannelse i denne, påberåbe sig retten til adgang til arbejdsmarkedet og den tilsvarende opholdsret, selv om barnet, efter sammen med sine forældre at være vendt tilbage til hjemlandet, er vendt alene tilbage til nævnte medlemsstat for at påbegynde sin uddannelse dér.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2010 — K. van Dijk mod Gemeente Kampen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Arnhem, Nederlandene)

(Sag C-470/08) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning af og kontrol med visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — overdragelse af betalingsrettigheder — udløb af forpagtningskontrakt — forpagterens og bortforpagterens forpligtelser)

(2010/C 63/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Arnhem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K. van Dijk

Sagsøgt: Gemeente Kampen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — *Gerechtshof te Arnhem* — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EFT L 270, s. 1) og af Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 1) — integreret forvaltnings- og kontrolsystem for visse støtteordninger — enkeltbetalingsordning — overdragelse af betalingsrettigheder — forpagterens og bortforpagterens forpligtelser

Konklusion

Fællesskabsretten forpligter ikke forpagteren til ved forpagtningsforholdets ophør at overdrage de forpagtede jordarealer til bortforpagteren sammen med de betalingsrettigheder, der er opstået for disse arealer eller har sammenhæng hermed, eller at betale bortforpagteren en godtgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2010 — Alstom Power Hydro mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās Tiesas Senāts — Republikken Letland)

(Sag C-472/08) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — sjettes momsdirektiv — artikel 18, stk. 4 — national lovgivning, som fastsætter en præklusionsfrist på tre år for tilbagebetaling af overskydende moms)

(2010/C 63/21)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās Tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alstom Power Hydro

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — *Augstākās tiesas Senāts* — fortolkning af artikel 18, stk. 4, i Rådets sjettes direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, som fastsætter en frist på tre år for indgivelse af anmodninger om tilbagebetaling af for meget betalt afgift

Konklusion

Artikel 18, stk. 4, i Rådets sjettes direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en præklusionsfrist på tre år for indgivelse af en anmodning om tilbagebetaling af overskydende moms, som med urette er blevet opkrævet af skattemyndighederne i denne stat.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 20.12.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2010 — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz mod Finanzamt Dresden I (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sächsisches Finanzgericht — Tyskland)

(Sag C-473/08) ⁽¹⁾

(Sjettes momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j) — fritagelse — privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau — ydelser leveret af en selvstændig underviser inden for rammerne af faglige efteruddannelseskurser organiseret af tredjemand)

(2010/C 63/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sächsisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Sagsøgt: Finanzamt Dresden I

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sächsisches Finanzgericht — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for »privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau« — undervisning, som en diplomingeniør leverer inden for rammerne af et videreuddannelseskursus, som tilbydes af en privatskole med henblik på at give ingeniører og arkitekter en viderespecialisering på området for brandsikring — vedvarende levering af undervisning og sideløbende udøvelse af ledelsesopgaver for visse undervisningsforløb — honorar oppebæres selv i tilfælde af, at kurset annulleres på grund af manglende tilmeldinger

Konklusion

- 1) Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at ydelser, som leveres af en diplomingeniør i dennes egenskab af underviser ved en uddannelsesinstitution, der er oprettet som en privatretlig forening, inden for rammerne af efteruddannelseskurser, der afsluttes med en prøve, og som er rettet mod deltagere, der allerede som minimum har en universitetsuddannelse eller en uddannelse fra en anden højere læreanstalt som arkitekt eller ingeniør eller en tilsvarende uddannelse, kan udgøre »[timer] på skole- eller universitetsniveau« i denne bestemmelses forstand. Andre former for virksomhed end egentlig undervisning kan også udgøre sådanne timer, for så vidt som de i det væsentlige udøves inden for rammerne af overførsel af viden og kompetencer mellem en underviser og elever eller studerende på skole- eller universitetsniveau. Det tilkommer, for så vidt som der er behov herfor, den forelæggende ret at efterprøve, om alle de i hovedsagen omhandlede former for virksomhed udgør »[timer] på skole- eller universitetsniveau« i denne bestemmelses forstand.
- 2) Dette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j), skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende kan en person som Thomas Eulitz, der er selskabsdeltager i det i hovedsagen sagsøgende selskab, og som leverer ydelser i sin egenskab af underviser inden for rammerne af efteruddannelseskurser, der udbydes af tredjemand, ikke anses for at have givet »privattimer« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-22/09) (¹)

(Traktatbrud — energipolitik — energibesparelse — direktiv 2002/91/EF — bygningers energimæssige ydeevne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2010/C 63/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og L. de Schietere de Lophem, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (EFT L 1, s. 65)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. december 2009 — Jasna Detiček mod Maurizio Sgueglia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Višje sodišče v Mariboru — Republikken Slovenien)

(Sag C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — foreløbige retsmidler vedrørende forældremyndighed — afgørelse, som er eksigibel i en medlemsstat — ulovlig fjernelse af barnet — anden medlemsstat — anden ret — tildeling af forældremyndigheden til den anden forælder — kompetence — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)

(2010/C 63/24)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Višje sodišče v Mariboru

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jasna Detiček

Sagsøgt: Maurizio Sgueglia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Višje sodišče v Mariboru — fortolkning af artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EFT L 338, s. 1) — foreløbige, herunder sikrende, retsmidler — kompetence for en domstol i medlemsstat A til at træffe en foreløbig afgørelse vedrørende en påstand om atter at få tilkendt forældremyndigheden over et barn, når den domstol der træffer afgørelse om sagens realitet — nemlig den domstol der har kompetence til at træffe afgørelse i skilsmisseggen — befinder sig i medlemsstat B

Konklusion

Artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at den under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, ikke tillader en ret i en medlemsstat at anvende et foreløbigt retsmiddel i en sag om forældreansvar, som tilsigter at tildele forældremyndigheden over et barn, som befinder sig på denne medlemsstats område, til en af dets forældre, når en ret i en anden medlemsstat, der i henhold til samme forordning har kompetence til at påkende sagens realitet vedrørende forældremyndigheden over barnet, allerede har truffet en afgørelse, hvorved forældremyndigheden over dette barn midlertidigt tildeles den anden forælder, og denne afgørelse er blevet erklæret for eksigibel i den førstnævnte medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2009 — Geórgios K. Lagoudakis mod Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (sag C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis mod Dimos Geropotamou (sag C-163/08) og Michail Zacharioudakis mod Dimos Lampis (sag C-164/08) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grækenland)

(Forenede sager C-162/08 — C-164/08) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — sociopolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5 og § 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — første eller eneste kontrakt — flere på hinanden følgende kontrakter — retsregler med tilsvarende virkning — sænkning af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug — sanktioner — absolut forbud mod at konvertere tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til tidsubegrænsede inden for den offentlige sektor — konsekvenser af en ukorrekt gennemførelse af direktivet — direktivkonform fortolkning)

(2010/C 63/25)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Geórgios K. Lagoudakis (sag C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (sag C-163/08) og Michail Zacharioudakis (sag C-164/08)

Sagsøgte: Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (sag C-162/08), Dimos Geropotamou (sag C-163/08) og Dimos Lampis (sag C-164/08)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Monomeles Protodikeio Rethymnis — fortolkning af § 5 og § 8, stk. 1 og 3, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — ikke tilladt at vedtage national retsforskrift til angivelig gennemførelse af et direktiv, når der allerede findes nationale retsregler med tilsvarende virkning, jf. direktivets § 5, stk. 1, og de nye retsregler forringer niveauet for beskyttelse af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse

Konklusion

- 1) § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået af EFS, UNICE og CEEP den 18. marts 1999, og som er vedføjet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en medlemsstat vedtager nationale forskrifter — såsom præsidentdekret nr. 164/2004 om bestemmelser vedrørende arbejdstagere, der ansættes på grundlag af tidsbegrænsede kontrakter i den offentlige sektor — hvori der med henblik på særligt at gennemføre direktiv 1999/70 inden for den offentlige sektor iværksættes de foranstaltninger til forhindring af misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelses- eller arbejdskontrakter, som er angivet i rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a)-c), når der allerede findes »tilsvarende retsregler« i bestemmelsens forstand i national ret — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at fastslå — såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920 vedrørende obligatorisk ophævelse af ansættelseskontrakten for ansatte inden for den private sektor, dog forudsat at disse forskrifter dels ikke forringer den effektive virkning af den forebyggende foranstaltning mod misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller arbejdskontrakter, således som denne virkning fremgår af den tilsvarende retsregel, dels overholder fællesskabsretten og navnlig aftalens § 8, stk. 3.
- 2) § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den er til hinder for, at nationale bestemmelser, som de i hovedsagerne omhandlede, anvendes af myndighederne i den berørte medlemsstat på en sådan måde, at fornyelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor anses for at være berettiget på grundlag af »objektive omstændigheder« i bestemmelsens forstand, med den ene begrundelse, at disse kontrakter er støttet på lovregler, der tillader fornyelsen af sådanne kontrakter for at dække visse midlertidige behov, selv om de nævnte behov i virkeligheden er faste og varige. Denne bestemmelse finder derimod ikke anvendelse på indgåelsen af en første eller eneste tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold.
- 3) § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den »sænkning af niveauet«, der er omhandlet i denne bestemmelse, skal vurderes i forhold til det generelle beskyttelsesniveau, der var gældende i den berørte medlemsstat, såvel for arbejdstagere, der har indgået flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som for arbejdstagere, der har indgået deres første eller eneste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt.
- 4) § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, såsom præsidentdekret nr. 164/2004, der til forskel fra en allerede gældende bestemmelse i national ret, såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, dels ikke længere bestemmer, at flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor skal omkvalificeres til tidsbegrænsede kontrakter, når der har været tale om misbrug heraf, eller undergiver en sådan omkvalificering visse kumulative og restriktive betingelser, dels udelukker arbejdstagere, der har indgået deres første eller eneste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, fra at nyde godt af de beskyttelsesforanstaltninger, der indføres ved dekret, når sådanne ændringer — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — vedrører en begrænset kategori af arbejdstagere, der har indgået en tidsbegrænset ansættelseskontrakt, eller kompenseres ved vedtagelsen af foranstaltninger til forhindring af misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1.
- 5) Gennemførelsen af rammeaftalen ved nationale bestemmelser, såsom præsidentdekret nr. 164/2004, må imidlertid ikke medføre en nedsættelse af den beskyttelse, der tidligere gjaldt efter den nationale retsorden for arbejdstagere i tidsbegrænsede ansættelsesforhold, til et niveau, der er lavere end det, der er fastlagt ved rammeaftalens minimumsbeskyttelsesbestemmelser. Navnlig kræver overholdelsen af rammeaftalens § 5, stk. 1, at de nationale bestemmelser for så vidt angår misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter indeholder effektive og bindende foranstaltninger til forhindring af et sådant misbrug og sanktioner, der er tilstrækkeligt effektive og afskrækkende, således at det sikres, at disse præventive foranstaltninger har fuld gennemslagskraft. Det påhviler herefter den forelæggende ret at efterprøve, at disse betingelser er opfyldt.
- 6) Under omstændigheder som de i hovedsagerne foreliggende skal rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse fortolkes således, at når den omhandlede medlemsstats nationale ret indeholder andre effektive foranstaltninger for denne sektor, hvorved misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter forhindres og eventuelt sanktioneres som omhandlet i aftalens § 5, stk. 1, er den ikke til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret, hvorefter der alene inden for den offentlige sektor gælder et absolut forbud mod at ændre flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der — idet de har haft til formål at dække arbejdsgiverens faste og varige behov — skal anses for at udgøre misbrug, til én tidsbegrænset kontrakt. Det påhviler imidlertid den forelæggende ret at bedømme, i hvilket omfang anvendelsesbetingelserne for og den effektive gennemførelse af de relevante bestemmelser i national ret udgør en passende foranstaltning til at forhindre, og i givet fald sanktionere, den offentlige forvaltnings misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold.
- 7) Da rammeaftalens § 5, stk. 1, ikke finder anvendelse på arbejdstagere, der har indgået deres første eller eneste tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, pålægger bestemmelsen derimod ikke medlemsstaterne at indføre sanktioner, når en sådan kontrakt i realiteten dækker arbejdsgiverens faste og varige behov.

8) Det påhviler den forelæggende ret i videst muligt omfang at anlægge en fortolkning af de relevante bestemmelser i national ret, der er i overensstemmelse med § 5, stk. 1, og § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, og i den forbindelse at afgøre, om en »tilsvarende retsregel« i førstnævnte bestemmelses forstand, såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, skal anvendes i tvisterne i hovedsagerne i stedet for visse andre bestemmelser i national ret.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Domstolens kendelse af 26. november 2009 — Região autónoma dos Açores mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Spanien, Seas at Risk VZW, tidligere Stichting Seas at Risk Federation, WWF — Verdensnaturfonden og Stichting Greenpeace Council

(Sag C-444/08 P) (¹)

(Appel — procesreglementets artikel 119 — forordning (EF) nr. 1954/2003 — annullationssøgsmål — afvisning — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2010/C 63/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Região autónoma dos Açores (ved solicitors M. Renouf og C. Bryant)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Monteiro og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Banks, som befuldmægtiget), Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget), Seas at Risk VZW, tidligere Stichting Seas at Risk Federation, WWF — Verdensnaturfonden og Stichting Greenpeace Council

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 1. juli 2008 i sag T-37/04, Região autónoma dos Açores mod Rådet, hvorved Retten afviste en sag med påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse

af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95 (EFT L 289, s. 1) — krav om, at appellanten er individuelt berørt af den anfægtede retsakt

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Região autónoma dos Açores betaler appelsagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 327 af 20.12.2008.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 4. december 2009 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Dr. Grandel GmbH

(Forenede sager C-488/08 P og C-489/08 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærkerne Epican og Epican Forte — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket EPIGRAN — risiko for forveksling — delvis afslag på registrering — åbenbart, at appellerne skal afvises)

(2010/C 63/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Matthias Rath (ved Rechtsanwältin S. Ziegler, C. Kleiner og F. Dehn)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Dr. Grandel GmbH

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-373/06, Rath mod KHIM og Grandel, hvorved Retten, idet sagen var åbenbart retligt ugrundet, afviste denne sag, der vedrørte en påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret om delvis afslag på en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere ordmærket »EPICAN FORTE« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, og dermed tog den indsigelse, som var rejst af indehaveren af det ældre EF-ordmærke »EPIGRAN«, til følge — risiko for forveksling mellem de to varemærker

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Matthias Rath betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 82 af 4.4.2009.

**Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 9. december 2009
— Prana Haus GmbH mod Kontoret for Harmonisering i
det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-494/08 P) (¹)

(Appel — procesreglementets artikel 119 — EF-varemærker — ordmærket PRANAHAUS — forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2010/C 63/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Prana Haus GmbH (ved Rechtsanwalt N. Hebeis)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Weberndörfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 17. september 2008 i sag T-226/07, Prana Haus GmbH mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag med påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. april 2007 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret om afslag på en klage over undersøgerens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere ordmærket »PRANAHAUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 35 — varemærkets beskrivende karakter

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Prana Haus GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 7.2.2009.

**Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. januar 2010
— Amiraïke Berlin GmbH (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Amtsgericht Charlottenburg — Tyskland)**

(Sag C-497/08) (¹)

(Frivillig retspleje — udnævnelse af en likvidator for et selskab — Domstolen ikke kompetent)

(2010/C 63/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Charlottenburg, Tyskland

Parter i hovedsagen

Amiraïke Berlin GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Amtsgericht Charlottenburg — fortolkning af artikel 10 EF, 43 EF og 48 EF — en medlemsstats godkendelse af en ekspropriationsforanstaltning, som vedrører ejendomme beliggende på dens område, men som er vedtaget ifølge en anden medlemsstats retsorden — et britisk andelselskabs slettelse af selskabsregistret hos »Companies House« som følge af tilsidesættelse af oplysningskravet med den virkning, at dets aktiver tilfalder den britiske krone, herunder faste ejendomme beliggende i Tyskland

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, som Amtsgericht Charlottenburg har forelagt ved afgørelse af 7. november 2008.

(¹) EUT C 113 af 16.5.2009.

**Appel iværksat den 24. marts 2009 af Sociedad General de
Autores y Editores (SGAE) til prøvelse af kendelse afsagt
den 13. januar 2009 af Retten i Første Instans (Syvende
Afdeling) i sag T-456/08, Sociedad General de Autores
y Editores de España mod Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (ved abogados R. Allendesalazar Corcho og R. Vallina Hoset)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 14. januar 2010 forkastet appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 25. november 2009 — CLECE, S.A. mod María Socorro Martín Valor og Ayuntamiento de Cobisa

(Sag C-463/09)

(2010/C 63/31)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Parter i hovedsagen

Appellant: CLECE, S.A.

Indstævnte: María Socorro Martín Valor og Ayuntamiento de Cobisa

Præjudicielt spørgsmål

Skal en situation, hvor en kommune tilbagetager eller overtager udførelsen af rengøring af sine lokaler, der tidligere blev udført af en virksomhed, med hvem der var indgået kontrakt herom, og til hvilket formål den ansætter nyt personale, anses for at være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 1, stk. 1, litra a) og b) i direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, EFT L 82, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 30. november 2009 — INMOGOLF SA mod Administración General del Estado

(Sag C-487/09)

(2010/C 63/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: INMOGOLF SA

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

Henset til, at Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter⁽¹⁾ (nu direktiv 2008/7 [...] EF af 12. februar 2008)⁽²⁾ i artikel 11, litra a), indeholder et forbud mod beskatning af aktier, andelsbeviser eller andre værdipapirer af lignende art, at artikel 12, stk. 1, litra a), kun tillader medlemsstaterne at opkræve børsomsætningskatter opkrævet efter fast eller variabel takst, og at artikel 108 i lov nr. 24/1988 af 28. juli om handel med værdipapirer (i den affattelse, som følger af tolvte tillægsbestemmelse af 6. juni til lov nr. 18/1991), selv om den indeholder en generel fritagelse såvel med hensyn til merværdiafgift som med hensyn til afgift på overdragelse af formuegoder for overdragelse af værdipapirer, pålægger sådanne transaktioner, i form af overdragelser af formuegoder mod vederlag, afgift på overdragelse af formuegoder, forudsat at de repræsenterer selskabsandele i selskaber, hvor mindst 50 % af aktiverne udgøres af fast ejendom, og at køberen som følge af denne overdragelse opnår en retsstilling, som gør det muligt for vedkommende at udøve kontrol med enheden, uden at sondre mellem ejendomsselskaber og selskaber, der udøver økonomisk virksomhed, spørges:

- 1) Er Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 til hinder for en automatisk anvendelse af nationale bestemmelser, såsom værdipapirhandelslovens artikel 108, stk. 2, hvorefter visse overdragelser af selskabsandele, som omfatter overdragelser af fast ejendom, beskattes, selv om der ikke foreligger forsøg på afgiftsunddragelse?

Dersom det ikke er noget krav, at der foreligger unddragelsesforsæt, spørges:

- 2) Indeholder Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 et forbud mod bestemmelser såsom den spanske lov nr. 24/1988, der foreskriver beskatning ved erhvervelse af størstedelen af selskabsandelene i selskaber, hvor hovedparten af aktiverne udgøres af fast ejendom, selv om der er tale om selskaber, som reelt driver virksomhed, og selv om de faste ejendomme ikke kan adskilles fra den økonomiske virksomhed, der udøves af selskabet?

⁽¹⁾ EFT 1969 II, s. 405.

⁽²⁾ EUT L 46, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 30. november 2009 — Asociación de Transporte por Carretera mod Administración General del Estado

(Sag C-488/09)

(2010/C 63/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación de Transporte por Carretera

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

1) I det tilfælde, hvor en medlemsstat har konstateret en uregelmæssighed i toldproceduren for en TIR-transport og har fremsat betalingskrav på et beløb svarende til afgiftsansættelsen mod den garanterende organisation på sit område, og det på et senere tidspunkt fastslås, hvor overtrædelsen faktisk er blevet begået, er det da foreneligt med artikel 454, stk. 3, og artikel 455 i Rådets forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993, at den medlemsstat, hvori overtrædelsen er begået, indleder en ny procedure til inddrivelse af de pågældende afgifter hos de hovedforpligtede og hos den garanterende organisation (inden for rammerne af dennes ansvarsbegrænsning) i den stat, hvor overtrædelsen faktisk har fundet sted, når det først blev fastslået, hvor overtrædelsen fandt sted, efter udløbet af den i fællesskabslovgivningen fastsatte frist?

Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, bedes følgende oplyst:

2) Kan den garanterende organisation i den medlemsstat, hvori uregelmæssigheden faktisk blev begået, gøre gældende, at retten til at inddrive det beløb, for hvilket der er stillet sikkerhed, er forældet i henhold til artikel 454, stk. 3, og artikel 455 i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ eller EF-toldkodeksens artikel 221, stk. 3, under henvisning til, at den fastsatte frist er udløbet, uden at organisationen har haft kendskab til omstændighederne forud for fristens udløb?

3) Har betalingspåkravet mod den garanterende organisation i den medlemsstat, som konstaterede uregelmæssigheden,

fremsat af toldmyndigheden i den pågældende stat i henhold til TIR-konventionens artikel 11, stk. 2, opsættende virkning i forhold til den procedure, der er indledt mod den garanterende organisation på det sted, hvor overtrædelsen blev begået?

4) Kan sidste afsnit i TIR-konventionens artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at den frist, der er fastsat heri, er gældende for den medlemsstat, hvori overtrædelsen er begået, selv i de tilfælde, hvor den medlemsstat der har konstateret uregelmæssigheden, ikke har udsat betalingspåkravet mod den garanterende organisation på trods af, at der er indledt en straffesag, som omhandler de påviste forhold?

⁽¹⁾ Om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Finanzamt Burgdorf mod Manfred Bog

(Sag C-497/09)

(2010/C 63/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Burgdorf

Sagsøgt: Manfred Bog

Præjudicielle spørgsmål

1) Er der tale om en levering som omhandlet i artikel 5 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾, når der sælges tilberedte spisevarer eller måltider til umiddelbar indtagelse på stedet?

2) Er det for besvarelsen af det første spørgsmål af betydning, om der udføres yderligere tjenesteydelselementer (tilrådhedsstillelse af spiseplads)?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes følgende oplyst: Skal begrebet »levnedsmidler« i bilag H, kategori 1, til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således, at det kun omfatter levnedsmidler, der sælges »ud af huset«, som det typisk sker i forbindelse med fødevarebutikker, eller omfatter det også spisevarer eller måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden vis — er tilberedt til umiddelbar indtagelse på stedet?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG mod Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Sag C-499/09)

(2010/C 63/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om en levering som omhandlet i artikel 5 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹), når der sælges tilberedte spisevarer eller måltider til umiddelbar indtagelse på stedet?
- 2) Er det for besvarelsen af det første spørgsmål af betydning, om der udføres yderligere tjenesteydelselementer (tilrådighedsstillelse af borde, stole, anden spiseplads, præsentation af en biografoplevelse)?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes følgende oplyst: Skal begrebet »levnedsmidler« i bilag H,

kategori 1, til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således, at det kun omfatter levnedsmidler, der sælges »ud af huset«, som det typisk sker i forbindelse med fødevarebutikker, eller omfatter det også spisevarer eller måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden vis — er tilberedt til umiddelbar indtagelse på stedet?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Lothar Lohmeyer mod Finanzamt Minden

(Sag C-501/09)

(2010/C 63/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lothar Lohmeyer

Sagsøgt: Finanzamt Minden

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »levnedsmidler« i kategori 1 i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹) fortolkes således, at det alene omfatter levnedsmidler til levering »ud af huset« som dem, der typisk forhandles inden for dagligvareområdet, eller omfatter det tillige retter eller måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden måde — er tilberedt med henblik på umiddelbar indtagelse?
- 2) Såfremt begrebet »levnedsmidler« i kategori 1 i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter tillige omfatter retter eller måltider, der er tilberedt med henblik på umiddelbar indtagelse:

Skal artikel 6, stk. 1, første punktum, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter da fortolkes således, at den omfatter levering af frisk tilberedt mad eller måltider, som indtages på stedet af køberen ved brug af indretninger til brug ved spisning i form af f.eks. spisediske, ståborde eller lignende, og ikke medtages ud af huset?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3. december 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG mod Finanzamt Detmold

(Sag C-502/09)

(2010/C 63/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Finanzamt Detmold

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »levnedsmidler« i kategori 1 i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹) fortolkes således, at det alene omfatter levnedsmidler til levering »ud af huset« som dem, der typisk forhandles inden for dagligvareområdet, eller omfatter det tillige retter eller måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden måde — er tilberedt med henblik på umiddelbar indtagelse?
- 2) Såfremt begrebet »levnedsmidler« i kategori 1 i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter tillige omfatter retter eller måltider, der er tilberedt med henblik på umiddelbar indtagelse:

Skal tilberedning af retter og måltider betragtes som et tjenesteydelselement ved afgørelsen af, hvorvidt en

samlet ydelse fra en cateringvirksomhed (salg af spisefærdige retter eller måltider, inkl. transport af disse og i givet fald levering af bestik og service og/eller ståborde samt afhentning af de genstande, der stilles til rådighed, efter brug) betragtes som afgiftsbegünstiget levering af levnedsmidler (direktivets bilag H, kategori 1), eller som ikke-afgiftsbegünstiget tjenesteydelse (direktivets artikel 6, stk. 1)?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Er det foreneligt med artikel 2, nr. 1, sammenholdt med artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, såfremt der ved kvalificeringen af den samlede ydelse fra en cateringvirksomhed enten som levering af goder eller som en særlig tjenesteydelse alene typificerende tillægges antallet af elementer, der har karakter af tjenesteydelse (to eller flere), betydning i forhold til leveringselementet, eller er det uanset antallet obligatorisk at vægte de elementer, der har karakter af tjenesteydelse — og i bekræftende fald efter hvilke kriterier?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Appel iværksat den 4. december 2009 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt den 23. september 2009 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-263/07, Estland mod Kommissionen

(Sag C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Processprog: estisk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved E. Kružiková, E. White og E. Randvere, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Republikken Estland, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (herefter »Retten«) bør ophæves af følgende grunde:

- 1) Retten har tilsidesat artikel 21 i statuten for Domstolen og artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans, idet den fandt, at sagen kunne antages til realitetsbehandling i forhold til artikel 1, nr. 3) og 4), artikel 2, nr. 3) og 4), samt artikel 3, stk. 2 og 3, i Kommissionens beslutning af 4. maj 2007 (om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Estland har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾). Retten fastslog fejlagtigt, at sagen vedrørende beslutningen kunne antages til realitetsbehandling i sin helhed, uanset at sagsøgeren kun havde anført søgsmålsgrunde for annullation i forhold til artikel 1, nr. 1) og 2), artikel 2, nr. 1) og 2), samt artikel 3, stk. 1.
- 2) Retten begik en fejl i forhold til direktivets artikel 9, stk. 1 og 3, idet den ved fastsættelsen af omfanget af Kommissionens kontrolbeføjelse og Kommissionens beføjelse i anvendelsen af direktivets artikel 9, stk. 3, anlagde en urigtig fortolkning af ligebehandlingsprincippet og af direktivets formål. Tildelingsplanerne er ikke klassiske foranstaltninger til gennemførelse af et direktiv, som bliver vurderet *a posteriori*. Hvis man accepterede, at hver medlemsstat fremlagde sine egne data, som ikke blev kontrolleret, ville dette indebære risiko for, at medlemsstaterne ikke ville blive behandlet lige. Formålet med direktivet vil dog kun kunne opfyldes, hvis kvoteefterspørgslen overstiger udbuddet. Man må sondre mellem den øvre grænse for den samlede kvotemængde, der kan tildeles, og den samlede kvotemængde, der kan tildeles.
- 3) Retten har fejlfortolket rækkevidden af princippet om god forvaltning. Udarbejdelsen af tildelingsplanen har været medlemsstatens opgave, og Kommissionen har ikke haft nogen beføjelse til at udbedre mangler heri, men alene til at vurdere, om tildelingsplanen var forenelig med direktivet.
- 4) Retten har anlagt en urigtig retlig vurdering af bestemmelserne i Kommissionens beslutning, idet den antog, at artikel 1, nr. 1) og 2), artikel 2, nr. 1) og 2), samt artikel 3, stk. 1, ikke kunne adskilles fra de andre bestemmelser i Kommissionens beslutning, og annullerede beslutningen i sin helhed. I realiteten er det ikke umuligt at adskille bestemmelserne, da det af opbygningen af og begrundelsen for Kommissionens beslutning klart fremgår, at hvert nummer i artikel 2 ikke lader sig adskille fra det tilsvarende nummer i artikel 1,

men ikke at numrene i artikel 2 indbyrdes er uadskillelige. Det samme gælder for artikel 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Appel iværksat den 7. december 2009 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt den 23. september 2009 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA mod Kommissionen

(Sag C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes og P. Rocha, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Transnautica — Transportes e Navegação SA og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- De portugisiske myndigheder gives medhold i deres påstand om, at afgørelsen af denne sag udsættes indtil Retten har afsagt dom, idet det for så vidt angår tredjemandsindsigelsen er påkrævet at pådømme ikke blot sagens retlige omstændigheder, men ligeledes de faktiske.
- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 23. september 2009 i sag T-385/05, Transnautica — Transportes e Navegação SA mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning REM 05/2004 af 6. juli 2005, der afslog Transnauticas ansøgning om tilbagebetaling af og fritagelse for visse toldgifter, ophæves.
- Transnautica — Transportes e Navegação, SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans med urette fandt, at de portugisiske toldmyndigheder havde begået en fejl ved fastsættelsen og overvågningen af den samlede sikkerhedsstillelse, der blev anvendt for de omhandlede forsendelser.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at der ikke er årsags-sammenhæng mellem de fejl, der angiveligt er blevet begået af de portugisiske myndigheder, og den senere unddragelse af varerne fra toldtilsynet, og har anført, at Retten i Første Instans ved at komme frem til en anden konklusion har tilsidesat EU-retten.

Sag anlagt den 11. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-515/09)

(2010/C 63/40)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og K. Saaremäel-Stoilov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for direktivets gennemførelse i national ret udløb den 1. maj 2008.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 11. december 2009 — Tanja Borger mod Tiroler Gebietskrankenkasse

(Sag C-516/09)

(2010/C 63/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tanja Borger

Sagsøgt: Tiroler Gebietskrankenkasse

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 1, litra a), i forordning (EØF) 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾ fortolkes således, at den tillige — for et tidsrum på seks måneder — omfatter en person, som efter den toårige lovbestemte orlov fra sit arbejde efter barsel, aftaler en yderligere orlov i seks måneder med sin arbejdsgiver for at oppebære børnepasningsydelse eller en tilsvarende udligningsydelse i den maksimalt ved lov fastsatte periode, og derefter ophæver arbejdsforholdet?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Skal artikel 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at den tillige — for et tidsrum på seks måneder — omfatter en person, som efter den toårige lovbestemte orlov fra sit arbejde efter barsel, aftaler en yderligere orlov i seks måneder med sin arbejdsgiver, når hun i denne periode oppebærer børnepasningsydelse eller en tilsvarende udligningsydelse?

⁽¹⁾ EFT L 149, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Estland) den 15. december 2009 — AS Rakvere Piim og AS Maag Piimatööstus mod Veterinaar- ja Toiduamet

(Sag C-523/09)

(2010/C 63/42)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AS Rakvere Piim og AS Maag Piimatööstus

Sagsøgt: Veterinaar- ja Toiduamet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾ fortolkes således, at den ikke indeholder et forbud imod, at der hos en virksomhed opkræves et gebyr for de aktiviteter, der henvises til i forordningens bilag IV, afdeling A, svarende til de minimumssatser, der fremgår af forordningens bilag IV, afdeling B, når de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier, er lavere end disse minimumssatser?
- 2) Kan en medlemsstat under de i det foregående spørgsmål anførte betingelser fastsætte gebyrer for de aktiviteter, der er nævnt i forordningens bilag IV, afdeling A, som er lavere end de minimumssatser, der er fastsat i forordningens bilag IV, afdeling B, når de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier, er lavere end disse minimumssatser, uden at de i forordningens artikel 27, stk. 6, nævnte betingelser er opfyldt?

⁽¹⁾ EUT L 165, s. 1.

Sag anlagt den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-527/09)

(2010/C 63/43)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og E. Randvere, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 29. juni 2008.

⁽¹⁾ EFT L 157, s. 87.

Sag anlagt den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-528/09)

(2010/C 63/44)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og K. Saaremäel-Stoilov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF ⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr, idet den ikke har gennemført direktivets artikel 3, litra i), nr. iii), artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 8, stk. 3, andet afsnit, korrekt i national ret.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 regulerer behandlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Efter at have analyseret de foranstaltninger, som Republikken Estland har iværksat til direktivets gennemførelse i estisk ret, mener Kommissionen ikke, at artikel 3, litra i), nr. iii), artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 8, stk. 3, andet afsnit, er blevet gennemført korrekt.

Direktivets artikel 3, litra i), nr. iii), definerer producenten af elektrisk og elektronisk udstyr. De estiske bestemmelser om affald af elektrisk og elektronisk udstyr indeholder to forskellige producentdefinitioner og besværliggør dermed forståelsen og anvendelsen af bestemmelserne om behandlingen af sådant affald.

Direktivets artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, bestemmer, at køberne ved salg af nye produkter ikke må gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. Dette krav har Republikken Estland ikke gennemført i national ret.

Direktivets artikel 8, stk. 3, andet afsnit, fastsætter medlemsstaternes pligt til at sikre, at producenterne i en overgangsperiode på otte år efter direktivets ikrafttræden ved salg af nye produkter kan gøre køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse, idet de angivne omkostninger ikke må overstige de faktiske omkostninger. Republikken Estland har ikke gennemført denne pligt i national ret.

Republikken Estland har erklæret sig enig i den fremførte kritik, og i sin besvarelse af Kommissionens begrundede udtalelse gav den tilsagn om ved hjælp af en lov om ændring af affaldsloven at afhjælpe tilsidesættelsen af direktivets artikel 3, litra i), nr. iii), artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 8, stk. 3, andet afsnit. Eftersom Republikken Estland, så vidt det er Kommissionen bekendt, endnu ikke som lovet har vedtaget loven til ændring af affaldsloven, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom, har Republikken Estland endnu ikke gennemført direktivets artikel 3, litra i), nr. iii), artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 8, stk. 3, andet afsnit, korrekt i national ret, og den har dermed tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

(¹) EUT L 37, s. 24.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republikken Polen) den 18. december 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa mod Minister Finansów

(Sag C-530/09)

(2010/C 63/45)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielle spørgsmål

a) Skal bestemmelserne i artikel 52, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹) fortolkes således, at levering af ydelser, der består i midlertidigt at stille udstillings- og messestande til rådighed for kunder, som præsenterer deres udbud på messer og udstillinger, skal henregnes til de i disse bestemmelser nævnte ydelser, som er knyttet til de ydelser, der består i at arrangere messer og udstillinger, dvs. skal anses for ydelser på linje med virksomhed inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning eller underholdning, som pålægges afgift på det sted, hvor ydelsen faktisk præsteres, eller

b) må det lægges til grund, at der er tale om reklamevirksomhed, som ifølge artikel 56, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112 pålægges afgift på det sted, hvor kunden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, for hvilket ydelserne præsteres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted på det sted, hvor han har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted,

— når ydelserne består i midlertidigt at stille stande til rådighed for kunder, som præsenterer deres udbud på messer og udstillinger, der sædvanligvis forudsætter, at der forinden udarbejdes en plan for standen og dens udseende samt i givet fald sker transport af delene til standen og montering heraf på det sted, hvor messen eller udstillingen afholdes, og tjenesteyderens kunder, som udstiller deres varer eller tjenesteydelser, alene for muligheden for at kunne deltage på messen eller udstillingen betaler arrangøren af det pågældende arrangement et særskilt vederlag, som navnlig dækker omkostningerne til forsyningsydelser, messens infrastruktur, medietjenester osv.,

hver enkelt udstiller selv har ansvaret for at udstyre og opstille sin egen stand og for så vidt gør brug af de omhandlede ydelser, der kræver en fortolkning,

arrangøren af messen eller udstillingen opkræver særskilt entré af de besøgende, som tilfalder arrangøren og ikke tjenesteyderen?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 18. december 2009 af Republikken Estland til prøvelse af dom afsagt den 2. oktober 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-324/05, Estland mod Kommissionen

(Sag C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Processprog: estisk

Parter

Appellant: Republikken Estland (ved L. Uibo, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Letland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen ophæves i sin helhed.

— De i første instans nedlagte påstande tages til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Republikken Estland har anført, at dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (herefter: Retten) skal ophæves af følgende grunde:

1) Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne og anvendt det i artikel 219 EF fastsatte kollegialitetsprincip urigtigt.

2) Retten har fortolket tiltrædelsesakten og forordning nr. 60/2004 ⁽¹⁾ urigtigt.

a) Retten har fortolket artikel 6 i forordning nr. 60/2004 urigtigt, idet den har tiltrådt anbringendet om, at begrebet »lagre« i denne bestemmelse ligeledes omfatter husholdningsforråd.

— Retten har defineret formålet med forordning nr. 60/2004 og bilag IV, kapitel 4, nr. 2, til tiltrædelsesakten for snævert ved at begrænse udelukkelsen til »enhver« forstyrrelse.

— Retten har fortolket artikel 7, stk. 1, og artikel 6 i forordning nr. 60/2004 urigtigt, idet den uden lovhjemmel pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at fjerne de sukkeroverskudslagrene.

b) Retten har fortolket artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning nr. 60/2004 urigtigt, idet den med urette har indskrænket dens anvendelsesområde og herfra har udelukket omstændighederne for opbygningen af de estiske sukkerlagre.

— Retten har vurderet beviserne forkert og foretaget en urigtig gengivelse heraf ved undersøgelsen af det estiske anbringende om, at opbygningen af et husholdningslager spille en vigtig rolle i esternes forbrug og kultur.

— Retten har foretaget en urigtig vurdering af Estlands berettigede forventning som følge af Kommissionens forsikringer under tiltrædelsesforhandlingerne.

— Retten har ikke vurderet EU's medvirken til opbygning af lagre rigtigt.

3) Retten har med urette tiltrådt anbringendet om, at Kommissionen ikke har tilsidesat begrundelsespligten.

4) Retten har med urette tiltrådt anbringendet om, at Kommissionen ikke har tilsidesat princippet om god tro.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14.1.2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 9, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Republikken Slovenien) den 21. december 2009 — Marija Omejc mod Republika Slovenija

(Sag C-536/09)

(2010/C 63/47)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marija Omejc

Sagsøgt: Republika Slovenija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »forhindrer gennemførelsen af en kontrol på stedet« fortolkes ved anvendelse af den nationale lovgivning, hvori begrebet »forhindring« forbindes med en forsætlig adfærd, der udvises af en bestemt person, eller med denne persons uagtsomme handling?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal udtrykket »forhindrer gennemførelsen af en kontrol på stedet« fortolkes således, at udtrykket, ud over forsætlige handlinger eller forsætligt tilsigtede forhold, der umuliggør kontrollen på stedet, ligeledes omfatter enhver anden handling eller undladelse heraf, der kan tilskrives uagtsom adfærd fra landbrugers eller dennes repræsentants side, som er årsag til, at det ikke har været muligt at fuldføre kontrollen på stedet?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Er sanktionen i medfør af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 796/2004/EF⁽¹⁾ betinget af, at landbrugeren er blevet korrekt informeret om den del af kontrolbesøget, der nødvendiggør dennes samarbejde?
- 4) Skal problemet vedrørende definitionen af repræsentanten i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 796/2004 behandles med udgangspunkt i den nationale lovgivning eller fællesskabsretten/EU-retten, såfremt indehaveren af en landbrugsbedrift ikke er bosiddende på bedriftens adresse?
- 5) Såfremt det omtalte problem skal behandles med udgangspunkt i fællesskabsretten/EU-retten: Skal artikel 23, stk. 2, i forordning 796/2004 fortolkes således, at man skal betragte enhver voksen med handleevne, der bor på bedriftens adresse, og som er blevet betroet bare en del af den daglige drift af landbrugsbedriften, som repræsentant for landbrugeren i tilfælde af kontrolbesøg på stedet.
- 6) Såfremt det problem, der anføres i spørgsmål 4, skal løses med udgangspunkt i fællesskabsretten, og spørgsmål 5 besvares benægtende: Er en indehaver af en landbrugsbedrift (landbruger i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 796/2004), som ikke bor på bedriftens adresse, forpligtet til at udstede fuldmagt til en repræsentant, som til enhver tid skal være at træffe på bedriftens adresse?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Det Forenede Kongerige) den 21. december 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos og Jason Michael Taylor mod Secretary of State for Work and Pensions

(Sag C-537/09)

(2010/C 63/48)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos og Jason Michael Taylor

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) For så vidt angår perioder, hvor ordlyden af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971⁽¹⁾, i sin affattelse umiddelbart før 5. maj 2005, finder anvendelse, kan mobilitetsdelen af en invaliditetsydelse i henhold til section 71-76 i Social Security Contributions and Benefits Act 1992 da kvalificeres adskilt fra invaliditetsydelsen som helhed enten som en social sikringsydelse som omhandlet i forordningens artikel 4, stk. 1, eller som en særlig ikke-bidragspligtig ydelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2a, eller på anden måde?
- b) Såfremt besvarelsen af spørgsmål a) er bekræftende, hvilken kategori er da den korrekte?
- c) Såfremt besvarelsen af spørgsmål a) er benægtende, hvilken kategori er da den korrekte for invaliditetsydelse?
- d) Såfremt besvarelsen af spørgsmål b) eller c) er, at den skal kvalificeres som en social sikringsydelse, er den omtvistede ydelse da en ydelse i anledning af sygdom som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), eller en ydelse ved invaliditet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b)?

- e) Berøres besvarelsen af ovennævnte spørgsmål af den tidsmæssige begrænsning i domskonklusionens punkt 2 i Domstolens dom af 18. oktober 2007, sag C-299/05, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, Sml. I, s. 8695?
- 2) a) Hvad angår perioder, hvor ordlyden af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971, i sin affattelse fra 5. maj 2005, som indført ved Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005⁽²⁾, finder anvendelse, kan mobilitetsdelen af en invaliditetsydelse i henhold til section 71-76 i Social Security Contributions and Benefits Act 1992 da kvalificeres adskilt fra invaliditetsydelsen som helhed enten som en social sikringsydelse som omhandlet i forordningens artikel 4, stk. 1, eller som en særlig ikke-bidragspligtig ydelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2a, eller på anden måde?
- b) Såfremt besvarelsen af spørgsmål a) er bekræftende, hvilken kategori er da den korrekte?
- c) Såfremt besvarelsen af spørgsmål a) er benægtende, hvilken kategori er da den korrekte for invaliditetsydelser?
- d) Såfremt besvarelsen af spørgsmål b) eller c) er, at den skal kvalificeres som en social sikringsydelse, er den omtvistede ydelse da en ydelse i anledning af sygdom som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), eller en ydelse ved invaliditet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b)?
- 3) Hvis besvarelsen af de foregående spørgsmål medfører, at mobilitetsdelen skal kvalificeres som en særlig ikke-bidragspligtig ydelse, er nogen anden fællesskabsretlig regel eller noget andet fællesskabsretligt princip da relevant for spørgsmålet om, hvorvidt Det Forenede Kongerige har ret til at påberåbe sig en af bopæls- og opholdsbetingelserne i regulation 2(1)(a) i Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 under omstændighederne som dem, der foreligger i nærværende sager?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13.4.2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EUT L 117, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Varese (Italien) den 17. december 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin mod Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Sag C-541/09)

(2010/C 63/49)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Varese

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Sagsøgt: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indebærer artikel 4 og 6 i forordning (EF) nr. 882/04⁽¹⁾ en subjektiv rettighed for de enkelte borgere til udelukkende at blive underkastet føde- og drikkevarekontrol, som foretages af personale, der opfylder de i forordningen anførte krav, og som kan påberåbes for domstolene som en indsigelse mod medlemsstaternes sanktioner?
- 2) I benægtende fald: varetager direktiv 2000/13/EF⁽²⁾ sundhedsmæssige hensyn inden for rammerne af fællesskabslovgivningen vedrørende mærkning af føde- og drikkevarer?
- 3) Er direktiv 76/768/EØF⁽³⁾ som senere ændret eller andre relevante fællesskabsbestemmelser til hinder for, at en medlemsstat kan opdele ansvaret blandt de forskellige aktører i fremstillings- og salgskæden og således fritage den handlende for ansvar på grund af vedkommendes aktivitet?

4) I benægtende fald spørges, om direktivets artikel 6 som senere ændret skal forstås således, at der skabes et solidarisk ansvar mellem kosmetikproducenten og den, der blot er forhandler, og som ikke har indflydelse på produktion, emballering og mærkning af kosmetikken?

⁽¹⁾ EUT L 165, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 109, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 262, s. 169.

Sag anlagt den 18. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-542/09)

(2010/C 63/50)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68/EØF ⁽¹⁾, idet vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som stadig er afhængige af dem, skal opfylde et bopælskrav, den såkaldte »tre-ud-af-seks-års-regel«, for inden for rammerne af WSF ⁽²⁾ at kunne komme i betragtning til studiefinansiering af et studium i udlandet.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Eftersom Nederlandene i dag endnu ikke har truffet alle foranstaltninger for at bringe anvendelsen af bopælskravet, den såkaldte »tre-ud-af-seks-års-regel«, som vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som stadig er afhængige af dem, skal opfylde for inden for rammerne af WSF at kunne komme i betragtning til studiefinansiering af et studium i udlandet, til ophør, har Kommissionen konkluderet, at Nederlandene ikke

har efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF og forordning nr. 1612/68.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

⁽²⁾ Wet Studiefinanciering [studiefinansieringsloven] 2000.

Sag anlagt den 22. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-545/09)

(2010/C 63/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 12, stk. 4, litra a), i aftale om vedtægten for Europaskolerne ⁽¹⁾ skal fortolkes og anvendes således, at det sikres, at lærere, der er udstationeret af en medlemsstat, under deres udstationering har adgang til den samme stigning i rang og løn, som de lærere, der er ansat i denne medlemsstat, og at udelukkelsen af visse lærere udstationeret af Det Forenede Kongerige, under deres udstationering, fra adgang til forbedrede lønskalaer (kendt under forskellige betegnelser såsom »threshold pay [tærskel-løn]«, »excellent teacher system [system for fremragende lærere]«, »advanced skills teachers [lærere med videregående kvalifikation]«) og fra adgang til andre løntillæg (såsom »teaching and learning responsibility payments [vederlag for ansvarlighed i undervisning og læring]«, såvel som fra stigning efter de eksisterende lønskalaer for lærere, der er ansat ved offentligt støttede skoler i England og Wales, er uforenelig med aftalens artikel 12, stk. 4, litra a), og artikel 25, stk. 1.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette er en anmodning i henhold til artikel 26 i aftale om vedtægten for Europaskolerne (herefter »aftalen«) om en afgørelse vedrørende fortolkningen og anvendelsen af artikel 12, stk. 4, litra a), og artikel 25, stk. 1, i aftalen.

I henhold til aftalen udstationeres lærere ved Europaskolerne af deres oprindelsesmedlemsstat. Artikel 12, stk. 4, litra a), bestemmer, at udstationerede lærere »bevarer de rettigheder med hensyn til forfremmelse og pensionering, som de har i deres eget land«. Ikke desto mindre er de af Det Forenede Kongerige udstationerede læreres løn »fastfrosset« under deres udstationering. Lærere, der er udstationeret til Europaskolerne, er således udelukkede fra adgang til forbedrede lønskalaer (kendt under forskellige betegnelser såsom »threshold pay [tærskelløn]«, »excellent teacher system [system for fremragende lærere]«, »advanced skills teachers [lærere med videregående kvalifikationer]«) og fra adgang til andre løntillæg (såsom »teaching and learning responsibility payments [vederlag for ansvarlighed i undervisning og læring]«), såvel som fra stigning efter de eksisterende lønskalaer for lærere, der er ansat ved offentligt støttede skoler i England og Wales.

Denne praksis er i modstrid med ordlyden og formålet med aftalens artikel 12, stk. 4, litra a). Den reducerer de omhandlede læreres pension, samt deres karrieremuligheder ved deres hjemvenden til Det Forenede Kongerige. Det påvirker endvidere Unionens budget negativt, da dette må bære forskellen mellem en lavere national løn og Fællesskabets supplement til udstationerede lærere.

Aftalens artikel 12, stk. 4, litra a), og som en konsekvens heraf artikel 25, stk. 1, skal derfor fortolkes og anvendes således, at de udstationerede lærere sikres fuld adgang til forbedrede lønskalaer, stigning efter de nuværende lønskalaer samt andre ydelser.

(¹) EFT L 212 af 17.8.1994, s. 3.

Sag anlagt den 23. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-551/09)

(2010/C 63/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Gross og M. Adam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF samt artikel 1 og 3 i

Kommissionens beslutning af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte C 56/06 (ex NN 77/06) til privatiseringen af Bank Burgenland (2008/719/EF), idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge støtten.

— Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF samt artikel 4 i Kommissionens beslutning af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte C 56/06 (ex NN 77/06) til privatiseringen af Bank Burgenland (2008/719/EF), idet den ikke rettidigt har meddelt Kommissionen de nødvendige oplysninger til beregning af støttebeløbet.

— Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen er den i Kommissionens beslutning af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte C 56/06 (ex NN 77/06) til privatiseringen af Bank Burgenland (2008/719/EF) fastsatte frist for Republikken Østrig til at meddele de nødvendige oplysninger til beregning af støttebeløbet udløbet.

En aftale indgået mellem Republikken Østrig og Kommissionen efter udløbet af ovennævnte frist og vedrørende det beløb, der skal tilbagesøges, er blevet tilbagekaldt af Republikken Østrig under påberåbelse af, at det af tilbagesøgningskravet berørte selskab ville ophæve købet af Bank Burgenland, såfremt det blev pålagt en tilbagebetalingsforpligtelse. Denne ophævelse ville ifølge Republikken Østrig have alvorlige økonomiske følger for Land Burgenland. Ifølge Kommissionen berettiger denne omstændighed imidlertid ikke, at der afstås fra at den påbudte tilbagesøgning.

Et søgsmål mod ovennævnte beslutning kan heller ikke have opsættende virkning for forpligtelsen til gennemførelse heraf.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Tarragona (Spanien), den 4. januar 2010 — Straffesag mod Valentín Salmerón Sánchez

(Sag C-1/10)

(2010/C 63/53)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Tarragona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valentín Salmerón Sánchez

Andre parter: Ministerio Fiscal og Dorotea López León

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ofrets ret til at blive forstået som omhandlet i ottende betragtning til rammeafgørelsen ⁽¹⁾ fortolkes som en positiv pligt for de statslige myndigheder, der er ansvarlige for retsforfølgning af og straf for viktimerende adfærd, til at tillade, at ofret giver udtryk for sin vurdering, mening om og overvejelser vedrørende de direkte virkninger på hendes liv, der kan følge af, at gerningsmanden, som hun har et familiemæssigt eller intenst følelsesmæssigt forhold til, idømmes sanktioner?
- 2) Skal artikel 2 i rammeafgørelse 2001/220/RIA fortolkes således, at statens pligt til at anerkende ofrets legitime rettigheder og interesser omfatter forpligtelse til at tage hensyn til hendes mening, når de strafferetlige følger af processen centralt og direkte kan bringe udviklingen af hendes ret til fri udvikling af personlighed og privat- og familieliv i fare?
- 3) Skal artikel 2 i rammeafgørelse 2001/220/RIA fortolkes således, at de statslige myndigheder ikke kan undlade at tage hensyn til ofrets frie vilje, hvis hun modsætter sig idømmelse eller opretholdelse af en foranstaltning om adgangsforbud, hvis gerningsmanden er et familiemedlem, og der ikke er konstateret en objektiv risiko for kriminel gentagelse, og der er konstateret et personligt, socialt, kulturelt og følelsesmæssigt kompetenceniveau, som udelukker en prognose om underkastelse under gerningsmanden, eller skal nævnte foranstaltning under alle omstændigheder betragtes som passende under hensyn til disse forbrydelsers specifikke karakter?
- 4) Skal artikel 8 i rammeafgørelse 2001/220/RIA, når den fastsætter, at hver medlemsstat sikrer et passende beskyttelsesniveau for ofre, fortolkes således, at den tillader generaliseret og præceptiv idømmelse af foranstaltninger om adgangsforbud eller forbud mod kommunikation som tillægsstraf i alle de tilfælde, hvor ofret har været udsat for forbrydelser begået i hjemmet, under hensyn til disse overtrædelsers specifikke karakter, eller kræver artikel 8 derimod, at der foretages en individuel afvejning for i hvert enkelt tilfælde at identificere det passende beskyttelsesniveau under hensyn til de konkurrerende interesser?
- 5) Skal artikel 10 i rammeafgørelse 2001/220/RIA fortolkes således, at den generelt tillader at udelukke mægling i straffesager vedrørende forbrydelser begået i hjemmet under hensyn til disse forbrydelsers specifikke karakter, eller skal

mægling derimod tillades i disse sager, idet der i hvert enkelt tilfælde foretages afvejning af de konkurrerende interesser?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15.3.2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italien) den 4. januar 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. og Eolica di Altamura s.r.l. mod Regione Puglia

(Sag C-2/10)

(2010/C 63/54)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. og Eolica di Altamura s.r.l.

Sagsøgt: Regione Puglia

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1226, i lov nr. 296 af 27. december 2006, sammenholdt med artikel 5, stk. 1, i dekret fra miljøministeren og ministeren for natur- og havbeskyttelse af 17. oktober 2007, og artikel 2, stk. 6, i Puglia regionens regionale lov nr. 31 af 21. oktober 2008 forenelig med fællesskabsretten, navnlig med de principper, som fremgår af direktiv 2001/77/EF ⁽¹⁾ og 2009/28/EF (om vedvarende energikilder) ⁽²⁾ og direktiv 1979/409/EF ⁽³⁾ og 1992/43/EF (om beskyttelse af vilde fugle og bevaring af naturtyper) ⁽⁴⁾, for så vidt som der ved disse bestemmelser er indført et absolut og ubetinget forbud mod at placere vindenergianlæg, der ikke er beregnet til selvfor-syning, i særligt beskyttede områder og i særlige bevaringsområder af fællesskabsbetydning, som udgør det økologiske net »Natura 2000«, i stedet for at opstille krav om gennemførelse af en vurdering af den miljømæssige indvirkning med henblik på at undersøge hvert enkelt projekts indvirkning på den lokalitet, som berøres af placeringen?

⁽¹⁾ EFT L 283, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 140, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 103, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 206, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Rossano (Italien) den 5. januar 2010 — Franco Affatato mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Sag C-3/10)

(2010/C 63/55)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Rossano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Franco Affatato

Sagsøgt: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er § 2, stk. 1, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, til hinder for nationale forskrifter, såsom dem, der gælder for sårbare arbejdstagere, der med statslig understøttelse er beskæftiget med alment socialt arbejde (LSU), og for sårbare arbejdstagere, der med statslig understøttelse udfører almenyttigt arbejde (LPU) i henhold til artikel 8, stk. 1, i lovdekret nr. 468/97 og artikel 4, stk. 1, i lovdekret nr. 81/100, idet virkningen heraf er, at de berørte arbejdstagere udelukkes fra et arbejdsforhold, hvilket indebærer, at de falder uden for de bestemmelser om tidsbegrænsede ansættelsesforhold, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 1999/70/EF?
- 2) Er det foreneligt med § 2, stk. 2, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, at undtage arbejdstagere såsom LSU/LPU-arbejdstagere henhørende under lovdekret nr. 468/97 og lov nr. 81/00 fra anvendelsesområdet for direktiv 1999/70/EF?
- 3) Er de i spørgsmål 2 omhandlede arbejdstagere omfattet af definitionen i § 3, stk. 1, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF?
- 4) Er § 5 i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, og ligebehandlingsprincippet samt forbuddet mod forskelsbehandling til hinder for forskrifter for arbejdstagere inden for undervisningssektoren (jf. navnlig artikel 4, stk. 1, i lov nr. 124/99 og artikel 1, stk. 1,

litra a), i ministerielt dekret nr. 430/00), der giver adgang til at undlade at angive årsagen til fornyelsen af den første tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, hvilket efter national ret principielt gælder for enhver anden tidsbegrænset ansættelseskontrakt, samt til at forny kontrakterne, uanset om der foreligger permanente og varige behov, hvorefter den maksimale samlede varighed af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold samt antallet af gange, sådanne kontrakter eller ansættelsesforhold kan fornys, ikke angives, og hvorefter der normalt ikke er nogen adskillelse mellem fornyelserne, eller i tilfælde af årlige vikariater svarende til sommerferien, hvor undervisningen er suspenderet eller kraftigt reduceret?

- 5) Kan de beskrevne forskrifter inden for undervisningssektoren anses for at indeholde ligeværdige bestemmelser til imødegåelse af misbrug?
- 6) Kan lovdekret nr. 368/01 og artikel 36 i lovdekret nr. 165/01 i den i artikel 2 i direktiv 1999/70/EF forudsatte betydning anses for bestemmelser, der gennemfører dette direktiv med hensyn til tidsbegrænset ansættelse inden for undervisningssektoren?
- 7) Kan et retssubjekt, der som det italienske postvæsen er kendetegnet ved:
 - at være statsejet
 - at være underlagt tilsyn fra staten
 - at kommunikationsministeriet udvælger leverandøren af den overordnede posttjeneste og som regel udfører alle opgaver med materiel efterprøvelse og kontrol af det pågældende retssubjekt med pålæggelse af mål for den udførte overordnede tjeneste
 - at det udfører en public service ydelse af væsentlig almen interesse
 - at retssubjektets regnskaber er forbundet med statens regnskaber
 - at udgifterne til de leverede tjenesteydelser fastsættes af staten, der tilfører retssubjektet de nødvendige beløb til at dække omkostningerne ved ydelserne,
 anses for at være en statslig myndighed i relation til EU-rettens direkte anvendelighed?

- 8) Såfremt spørgsmål 7 besvares bekræftende, ønskes oplyst, om et sådant selskab kan udgøre en bestemt sektor, eller hele det personale, der er ansat dér, en bestemt kategori af arbejdstagere med henblik på differentiering af de hindrende foranstaltninger, jf. rammeaftalens § 5?

- 9) Såfremt spørgsmål 7 besvares bekræftende, ønskes oplyst, om § 5 i direktiv 1999/70/EF i sig selv eller sammenholdt med §§ 2 og 4 og lighedsprincippet samt princippet om forbud mod forskelsbehandling er til hinder for en bestemmelse som artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/01, der giver adgang til at fastsætte en ubegrundet tidsfrist i en arbejdskontrakt i relation til et bestemt subjekt eller fritager dette subjekt herfor, til forskel fra den foranstaltning i intern ret, der normalt er til hinder herfor (artikel 1 i lovdekret nr. 368/01), der skal angives skriftligt, og som ved problemer skal tjene som bevis for, at der ligger tekniske forhold eller tvingende hensyn til produktion, organisation eller udskiftning af arbejdstagere til grund for fastsættelsen af en tidsfrist i kontrakten, henset til at det er muligt at foretage en forlængelse af den oprindelige kontrakt, der var støttet på saglige grunde og som vedrørte den samme type arbejde, som var genstand for den tidsbegrænsede ansættelseskontrakt?
- 10) Udgør lovdekret nr. 368/01 og artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01 almindelige bestemmelser til gennemførelse af direktiv 1999/70/EF i forhold til statsansatte henset til undtagelserne til disse almindelige bestemmelser som defineret ved besvarelsen af spørgsmål 1-9?
- 11) Er direktiv 1999/70/EF og navnlig § 5, stk. 2, litra b), i mangel af sanktionsbestemmelser i relation til ovennævnte LSU/LPU-arbejdstagere og undervisningspersonale i landets skoler til hinder for en analog anvendelse af en ren erstatningsbestemmelse som den, der er fastsat i artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01, eller indtager § 5, stk. 2, litra b), en fortrinstillig, fordi ansættelseskontrakterne eller ansættelsesforholdene anses for tidsbegrænsede?
- 12) Er det EU-retlige ligebehandlingsprincip, det EU-retlige forbud mod forskelsbehandling, § 4 og § 5, stk. 1, til hinder for forskellige sanktionsbestemmelser inden for sektoren »personale ansat i statsadministrationen« efter etableringen af arbejdsforholdet, eller arbejdsgiveren eller inden for undervisningssektoren?
- 13) Er § 5 — efter de interne gennemførelsesbestemmelser til direktiv 1999/70/EF i relation til staten eller de kompetente myndigheder, som følge af svaret på de foregående spørgsmål, er blevet defineret — til hinder for forskrifter såsom artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01, der indeholder et ubetinget forbud mod inden for det statslige område at konvertere arbejdsforhold, eller skal den nationale ret foretage yderligere efterprøvelser med henblik på at undlade at anvende forbuddet mod at foretage tidsbegrænsede ansættelser inden for den offentlige forvaltning?
- 14) Skal direktiv 1999/70/EF tillægges fuld virkning i Italien, eller forekommer konverteringen af arbejdsforholdene med den offentlige forvaltning at være i strid med grundlæggende principper i den nationale retsorden og følgelig delvist ikke anvendes for så vidt som § 5 er i strid med Lissabontraktatens artikel 1-5, idet den ikke respekterer Italiens grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer og centrale statslige funktioner?
- 15) Pålægger § 5 i direktiv 1999/70/EF — ved at fastsætte, at det i en situation med et forbud mod konvertering af arbejdsforhold er nødvendigt at indføre en foranstaltning, der giver effektive og ligeværdige garantier for arbejdstagernes beskyttelse i forhold til tilsvarende situationer efter intern ret for på behørig vis at sanktionere et misbrug, der følger af tilsidesættelsen af § 5 og ophæve følgerne af en tilsidesættelse af fællesskabsretten — medlemsstaterne at tage hensyn til den analoge situation efter intern ret med hensyn til det tidsbegrænsede ansættelsesforhold med staten, som arbejdstageren ville have haft ret til, såfremt artikel 36 ikke fandtes, eller et tidsbegrænset arbejdsforhold med en privat arbejdsgiver, hvilket arbejdsforhold ville have haft stabile kendetegn i lighed med dem, der karakteriserer et arbejdsforhold med staten?
- 16) Indebærer § 5 i direktiv 1999/70/EF — ved at fastsætte, at det i en situation med et forbud mod konvertering af arbejdsforhold er nødvendigt at indføre en foranstaltning, der giver effektive og ligeværdige garantier for arbejdstagernes beskyttelse i forhold til tilsvarende situationer efter intern ret, for på behørig vis at sanktionere et misbrug, der følger af tilsidesættelsen af § 5 og ophæve følgerne af en tilsidesættelse af fællesskabsretten — at medlemsstaterne ved fastsættelsen af en sanktion skal tage hensyn til
- a) den tid, der er nødvendig for at finde ny beskæftigelse, og den omstændighed, at det er umuligt at finde beskæftigelse, der har de kendetegn, der er nævnt ovenfor i spørgsmål 15?
- b) eller derimod til størrelsen af det vederlag, som ville være blevet udbetalt, såfremt det tidsbegrænsede arbejdsforhold var blevet konverteret til et tidsbegrænset arbejdsforhold?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 5. januar 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Sag C-4/10)

(2010/C 63/56)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

De andre parter i appelsagen: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89⁽¹⁾ (herefter forordning (EF) nr. 110/2008) anvendelse ved undersøgelsen af betingelserne for registrering af et varemærke, der blev indgivet ansøgning om den 19.12.2001, og som blev registreret den 31.1.2003, og som omfatter en geografisk oprindelsesbetegnelse, der er beskyttet ved nævnte forordning?
- 2) Hvis svaret på spørgsmål 1 er bekræftende, skal et varemærke, der bl.a. omfatter en i medfør af forordning (EF) nr. 110/2008 beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse eller en sådan betegnelse som artsbetegnelse og i oversættelse, og som er registreret for en sådan type spiritus, der bl.a. i forhold til fremstillingsmåde og alkoholindhold ikke opfylder de krav, der er fastsat for brugen af den pågældende geografiske oprindelsesbetegnelse, da afvises fra registrering i henhold til artikel 16 og 23 i forordning (EF) nr. 110/2008?
- 3) Skal, uanset om svaret på spørgsmål 1 er bekræftende eller benægtende, et varemærke som det i spørgsmål 2 beskrevne betragtes som egnet til at vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽²⁾, nu Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave)⁽³⁾ (herefter direktiv 89/104/EØF)?

- 4) Skal det, uanset svaret på spørgsmål 1, hvis en medlemsstat på grundlag af artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 89/104/EØF har fastsat, at et varemærke er udelukket fra registrering — eller skal erklæres ugyldigt, dersom det allerede er blevet registreret — hvis brugen af varemærket kan forbydes i henhold til anden lovgivning end den pågældende medlemsstats eller Fællesskabets lovgivning vedrørende varemærker, antages, at et varemærke ikke kan registreres, hvis varemærkeregistreringen omfatter elementer i strid med forordning (EF) nr. 110/2008, på grundlag af hvilke brugen af varemærket kan forbydes?

⁽¹⁾ EUT L 39, s. 16.

⁽²⁾ EFT 1989 L 40, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, s. 25.

Appel iværksat den 6. januar 2010 af Giampietro Torresan til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 19. november 2009 i sag T-234/06 — Torresan mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

(Sag C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Giampietro Torresan (ved advocati G. Recher og R. Munarini)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen i sag T-234/06, registrering nr. 414 968, meddelt pr. fax den 19. november 2009, ophæves.
- Der gives fuldt ud medhold i de påstande, som appellanten allerede nedlagde for Retten i sag T-234/06.

— Under alle omstændigheder tilpligtes modparten at betale alle sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for de to instanser ved Harmoniseringskontoret samt med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af fællesskabslovgivningen på landbrugs- og levnedsmiddelområdet.
- 2) Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse vedrørende begrebet gennemsnitsforbruger.
- 3) Tilsidesættelse af bestemmelserne om processprog.
- 4) Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder eller af beviserne, som tilsigtede på definitiv og endelig vis at godtgøre, at varemærket Cannabis har absolut fornødent særpræg og ikke er beskrivende, med henblik på at få fastslået tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, samt den iboende selvmodsigelse ved Rettens begrundelse for den påståede beskrivende karakter ved varemærket Cannabis. Den appellerede dom i sagen T-234/06 må følgelig ophæves i sin helhed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Justitie, den anden part: T. Kahveci

(Sag C-7/10)

(2010/C 63/58)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Den anden part: T. Kahveci

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, ikke kan støtte ret på denne bestemmelse, efter at arbejdstageren med bevarelse af sit tyrkiske statsborgerskab har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten?
- 2) Har det for besvarelsen af første spørgsmål nogen betydning, på hvilket tidspunkt den pågældende tyrkiske arbejdstager har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Justitie, den anden part: O. Inan

(Sag C-9/10)

(2010/C 63/59)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Den anden part: O. Inan

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, ikke kan støtte ret på denne bestemmelse, efter at arbejdstageren med bevarelse af sit tyrkiske statsborgerskab har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten?
- 2) Har det for besvarelsen af første spørgsmål nogen betydning, på hvilket tidspunkt den pågældende tyrkiske arbejdstager har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten?

Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-10/10)

(2010/C 63/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF samt EØS-aftalens artikel 40, idet den alene har godkendt, at bidrag skænket til institutioner, der har forsknings — eller undervisningsopgaver, kan fradrages i den skattepligtige indkomst, for så vidt som disse institutioner har hjemsted i Østrig.

— Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter Kommissionens opfattelse er bidrag til forsknings- og undervisningsinstitutioner, som drives uden vinding for øje, omfattet af de frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 EF. Den østrigske lovgivning tillader alene, at bidrag til sådanne institutioner, der er etableret i Østrig, fradrages i den skattepligtige indkomst, mens bidrag til sammenlignelige institutioner i andre medlemsstater eller andre stater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ikke kan fradrages. Dette er en tilsidesættelse af artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40.

Republikken Østrig begrundede denne lovgivning med, at der er tale om en lovlig begrænsning af bidragsdonationen til sagsområder, der aflaster staten for en finansieringsbyrde, som den ellers ville skulle bære. Dette følger bl.a. af Domstolens dom i sag C-396/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer (¹).

Kommissionen har anfægtet denne begrundelse. De omtvistede forskrifter sonderer udelukkende efter geografiske kriterier uden hensyntagen til, hvilket formål den støttede institution har. Hertil kommer, at den af Republikken Østrig påståede vekselvirkning mellem direkte statslig finansiering og støtte fra private, der er forbundet med skattemæssigt fordele, ikke er godtgjort. Uanset om den af Republikken Østrig påståede vekselvirkning måtte være til stede, kan dette efter Kommissionens opfattelse ikke begrunde en begrænsning af de frie kapitalbevægelser, da der herved ikke er tale om et kvalificeret hensyn til sammen-

hængen i beskatningsordningen som omhandlet i Domstolens dom i sag C-204/90, Bachman (²).

(¹) Dom af 14.9.2006, sag C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer, Sml. I, s. 8203.

(²) Dom af 28.1.1992, sag C-204/90, Bachmann, Sml. I, s. 249.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — Nickel Institute mod Secretary of State for Work and Pensions

(Sag C-14/10)

(2010/C 63/61)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nickel Institute

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens direktiv 2008/58/EF (¹) (»direktivet om den 30. tilpasning til den tekniske udvikling«) og/eller Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2009 (²) (»forordningen om den første tilpasning til den tekniske udvikling«), for så vidt som de angiveligt klassificerer eller reklassificerer nikkelsulfater for de relevante effektparametre, ugyldige, idet
 - a) klassificeringerne blev frembragt, uden at der blev foretaget en passende vurdering af de iboende egenskaber i nikkelsulfaterne i overensstemmelse med kriterierne og datakravene i bilag VI til direktiv 67/548/EØF (³) (»stofdirektivet«)
 - b) det ikke blev taget i behørig betragtning, hvorvidt de iboende egenskaber i nikkelsulfaterne kan udgøre en risiko under normal håndtering og brug, som krævet i punkt 1.1 og 1.4 i bilag VI til stofdirektivet
 - c) betingelserne for anvendelse af proceduren i stofdirektivets artikel 28 ikke var opfyldt

- d) klassificeringerne ulovligt var baseret på en undtagelses-anmodning, der var udarbejdet med henblik på en risikovurdering foretaget af en kompetent myndighed i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93 ⁽⁴⁾, og/eller
- e) der ikke blev givet en begrundelse for vedtagelsen af klassificeringerne som krævet i artikel 253 EF?
- 2) Er Kommissionens direktiv 2009/2/EF ⁽⁵⁾ (»direktivet om den 31. tilpasning til den tekniske udvikling«) og/eller forordningen om den første tilpasning til den tekniske udvikling ugyldige, for så vidt som de angiveligt klassificerer eller reklassificerer nikkelforbindelser og de grupperede nikkelforbindelser (herefter under et: de »anfægtede nikkelforbindelser«) i de ovenfor angivne henseender, idet
- a) klassificeringerne blev frembragt, uden at der blev foretaget en passende vurdering af de iboende egenskaber i de anfægtede nikkelforbindelser i overensstemmelse med kriterierne og datakravene i bilag VI til stofdirektivet, men i stedet på grundlag af visse analogiseringsmetoder
- b) det ikke blev taget i behørig betragtning, hvorvidt de iboende egenskaber i de anfægtede nikkelforbindelser kan udgøre en risiko under normal håndtering og brug, som krævet i punkt 1.1 og 1.4 i bilag VI til stofdirektivet; og/eller
- c) betingelserne for anvendelse af proceduren i stofdirektivets artikel 28 ikke var opfyldt?
- 3) Er forordningen om den første tilpasning til den tekniske udvikling ugyldig, for så vidt som den vedrører nikkelforbindelserne og de anfægtede nikkelforbindelser, idet:
- a) betingelserne for anvendelse af proceduren i artikel 53 i forordning (EF) nr. 1278/2008 ⁽⁶⁾ (»forordningen om klassificering, mærkning og emballering«) ikke var opfyldt og/eller
- b) klassificeringerne i tabel 3.1 i bilag VI til forordningen om klassificering, mærkning og emballering blev frembragt, uden at der blev foretaget en passende vurdering af egenskaberne ved nikkelforbindelserne og de anfægtede nikkelforbindelser i overensstemmelse med kriterierne og datakravene i bilag I til forordningen om klassificering, mærkning og emballering, men i stedet ved anvendelse af bilag VII til forordningen om klassificering, mærkning og emballering?

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2008/58/EF af 21.8.2008 om ændring med henblik på den 30. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 246, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2009 af 10.8.2009 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 235, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27.6.1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23.3.1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer (EFT L 84, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens direktiv 2009/2/EF af 15.1.2009 om 31. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 11 af 16.1.2009, s. 6).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — Etimine SA mod Secretary of State for Work and Pensions

(Sag C-15/10)

(2010/C 63/62)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Etimine SA

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Præjudicielle spørgsmål

1) Er de anfægtede boratklassificeringer i Kommissionens direktiv 2008/58 ⁽¹⁾ (direktivet om den 30. tilpasning til den tekniske udvikling) og/eller Kommissionens forordning nr. 790/2009 ⁽²⁾ (»forordningen om den første tilpasning til den tekniske udvikling«) ugyldige af en eller flere af følgende grunde:

i) Klassificeringerne blev, under overtrædelse af væsentlige formforskrifter, medtaget i direktivet om den 30. tilpasning til den tekniske udvikling?

ii) Klassificeringerne blev medtaget i direktivet om den 30. tilpasning til den tekniske udvikling under tilsidesættelse af direktiv 67/548 ⁽³⁾ »stofdirektivet«) og/eller som følge af åbenbare fejlskøn, idet:

a) Kommissionen ikke anvendte princippet i stofdirektivets bilag VI om »normal håndtering og brug« eller ikke anvendte det korrekt?

- b) der var tale om ulovlig anvendelse af kriterier for risikovurdering?
- c) Kommissionen undlod at anvende kriteriet om »hensigtsmæssighed«, eller anvendte det forkert, i strid med punkt 4.2.3.3 i bilag VI til stofdirektivet?
- d) Kommissionen undlod at tage behørigt hensyn til behovet for epidemiologiske/humane data? og/eller
- e) Kommissionen ulovligt ekstrapolerede data vedrørende et af boraterne med henblik på klassificering af de øvrige borater og/eller gav utilstrækkelig begrundelse for denne ekstrapolering i strid med artikel 253 EF?
- iii) Klassificeringerne blev medtaget i direktivet om den 30. tilpasning til den tekniske udvikling under tilsidesættelse af det grundlæggende fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?
- 2) Er de anfægtede boratklassificeringer i forordningen om den første ændring til den tekniske udvikling ugyldige, idet:
- i) Forordningen om den første tilpasning til den tekniske udvikling ulovligt blev vedtaget ved brug af proceduren i artikel 53 som retsgrundlag?
- ii) Kriterierne for en ny harmoniseret klassificering under bilag I til forordning (EF) nr. 1278/2008⁽⁴⁾ (»forordningen om klassificering, mærkning og emballering«) ikke blev anvendt, og bilag VII til denne forordning fejlagtigt blev anvendt i stedet?

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2008/58/EF af 21.8.2008 om ændring med henblik på den 30. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 246, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2009 af 10.8.2009 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 235, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27.6.1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 11. januar 2010 — The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd mod Office of Communications og British Telecommunications PLC

(Sag C-16/10)

(2010/C 63/63)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Appellanter: The Number Ltd og Conduit Enterprises Ltd

Indstævnte: Office of Communications og British Telecommunications PLC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de beføjelser, der er tillagt medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾ (forsyningspligt-direktivet), sammenholdt med artikel 8 i direktiv 2002/21/EF⁽²⁾ (rammedirektivet), artikel 3, stk. 2 og artikel 6, stk. 2 i direktiv 2002/20/EF⁽³⁾ (tilladelsesdirektivet), og artikel 3, stk. 2, i forsyningspligt-direktivet samt andre relevante materielle regler i EU-retten, til at udpege en eller flere virksomheder til at varetage forsyningspligt-tjenester, eller, som fastsat i forsyningspligt-direktivets artikel 4-7 og artikel 9, stk. 2, forskellige elementer af forsyningspligt-tjenester, forstås på følgende måde:
- a) Medlemsstaten kan, hvis den beslutter at udpege en virksomhed i henhold til den nævnte artikel 8, alene pålægge den pågældende virksomhed særlige forpligtelser, hvorefter det påhviler virksomheden selv at stille forsyningspligt-tjenester eller elementer heraf til rådighed for slutbrugerne i forhold til det, virksomheden er udpeget til? eller
- b) Medlemsstaten kan, hvis den beslutter at udpege en virksomhed i henhold til den nævnte artikel 8, pålægge den udpegede virksomhed sådanne specifikke forpligtelser, som medlemsstaten anser for at være mest effektive og passende, og som står i et rimeligt forhold til formålet med at varetage forsyningspligt-tjenesten eller levere elementer heraf til slutbrugerne, uanset om disse forpligtelser kræver, at den udpegede virksomhed selv stiller forsyningspligt-tjenesten eller elementer heraf til rådighed for slutbrugerne?

2) Tillader ovennævnte bestemmelser, også når de læses på baggrund af forsyningspligtdirektivets artikel 3, stk. 2, at medlemsstaterne under omstændigheder, hvor en virksomhed udpeges i henhold til forsyningspligtdirektivets artikel 8, stk. 1, med henblik på artikel 5, stk. 1, litra b), der vedrører udtømmende nummeroplysningstjeneste, uden at det kræves, at virksomheden leverer en sådan tjeneste direkte til slutbrugerne, fastsætter specifikke forpligtelser for den udpegede virksomhed:

- a) om at vedligeholde og opdatere en udtømmende database med abonnentoplysninger,
- b) om at stille indholdet af en udtømmende database med abonnentoplysninger, som opdateres løbende, til rådighed i maskinlæsbar form til enhver person, der søger at levere offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester eller abonnentfortegnelser (uanset om denne person agter at levere en udtømmende nummeroplysningstjeneste til slutbrugere), og
- c) om at levere oplysninger til en sådan person fra databasen på vilkår, der er rimelige, objektive, omkostningsbaserede, og som ikke udgør en forskelsbehandling?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EFT L 108, s. 33.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EFT L 108, s. 21.

Sag anlagt den 14. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-24/10)

(2010/C 63/64)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Karanásou-Apostolopoulou og G. Braun)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringssekskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/46 i national ret udløb den 5. september 2008.

⁽¹⁾ EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 18. januar 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Sag C-27/10)

(2010/C 63/65)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

De andre parter i appelsagen: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89⁽¹⁾ (herefter forordning (EF) nr. 110/2008) anvendelse ved undersøgelsen af betingelserne for registrering af et varemærke, der blev indgivet ansøgning om den 19.12.2001, og som blev registreret den 31.1.2003, og som omfatter en geografisk oprindelsesbetegnelse, der er beskyttet ved nævnte forordning?
- 2) Hvis svaret på spørgsmål 1 er bekræftende, skal et varemærke, der bl.a. omfatter en i medfør af forordning (EF) nr. 110/2008 beskyttet geografisk oprindelsesbetegnelse eller en sådan betegnelse som artsbetegnelse og i oversættelse, og som er registreret for en sådan type spiritus, der bl.a. i forhold til fremstillingsmåde og alkoholindhold ikke opfylder de krav, der er fastsat for brugen af den pågældende geografiske oprindelsesbetegnelse, da afvises fra registrering i henhold til artikel 16 og 23 i forordning (EF) nr. 110/2008?
- 3) Skal, uanset om svaret på spørgsmål 1 er bekræftende eller benægtende, et varemærke som det i spørgsmål 2 beskrevne, betragtes som egnet til at vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽²⁾, nu Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave)⁽³⁾ (herefter direktiv 89/104/EØF)?
- 4) Skal det, uanset svaret på spørgsmål 1, hvis en medlemsstat på grundlag af artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 89/104/EØF har fastsat, at et varemærke er udelukket fra registrering — eller skal erklæres ugyldigt, dersom det allerede er blevet registreret — hvis brugen af varemærket kan forbydes i henhold til anden lovgivning end den pågældende medlemsstats eller Fællesskabets lovgivning vedrørende varemærker, antages, at et varemærke ikke kan registreres, hvis varemærkeregistreringen omfatter elementer i strid med forordning (EF) nr. 110/2008, på grundlag af hvilke brugen af varemærket kan forbydes?

⁽¹⁾ EUT L 39, s. 16.

⁽²⁾ EFT 1989 L 40, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, s. 25.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-39/10)

(2010/C 63/66)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og K. Saaremäel-Stoilov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den ikke i sin retsorden har fastsat bestemmelser om, at ikke-hjemmehørende skatteydere indrømmes indkomstskattefrihed, hvis deres samlede indkomst er så lav, at de ville være fritaget for at betale indkomstskat, hvis de var hjemmehørende skatteydere.
- Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen modtog en klage fra en statsborger i Republikken Estland, der er hjemmehørende i Republikken Finland, vedrørende indkomstbeskatning af en pension, som den pågældende fik udbetalt fra Estland. Denne statsborger klagede over, at Republikken Estland hverken anvendte det sædvanlige skattefradrag for hjemmehørende, eller det supplerende skattefradrag for hjemmehørende pensionister, i forhold til den pågældendes pension.

Klageren oppebærer halvdelen af sin indkomst i form af en pension fra Republikken Estland og den anden halvdel som pension fra Republikken Finland. Klagerens indtægter er meget lave, og hvis den pågældende oppebar sine indtægter fra en og samme medlemsstat, ville de være beskattet lavere eller slet ikke beskattet.

Det fremgår af Domstolens faste retspraksis, at selv om direkte beskatning hører under medlemsstaternes kompetence, skal medlemsstaterne udøve denne kompetence i overensstemmelse med EU-retten og undgå forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Den omstændighed, at en ikke-hjemmehørende skatteyder, der har benyttet sig af arbejdskraftens frie bevægelighed, nægtes en skattefritagelse, som hjemmehørende skatteydere har adgang til, udgør en forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende og en begrænsning af grænseoverskridende arbejde.

Kan — og hvis ja, på hvilken måde — denne forskelsbehandling på grund af forskellige bopæle anses for passende og begrundet?

I en situation, hvor den globale samlede indkomst, som den skattepligtige har opnået, er så lav, at kildestaten helt ville undlade eller kun i ringe omfang ville beskatte den, hvis der var tale om en hjemmehørende skattepligtig, burde medlemsstaten efter Kommissionens opfattelse ved opkrævningen af indkomstskatten fra ikke-hjemmehørende tage disses personlige og familiemæssige omstændigheder i betragtning, således at det sikres, at de behandles på samme måde som hjemmehørende skatteydere.

Når der i en medlemsstats retsorden er fastsat en grænse, under hvilken det antages, at skatteyderen ikke har økonomiske midler til at finansiere offentlige udgifter, er der ikke grund til at sondre mellem skatteydere, hvis indkomst er under denne fastsatte grænse, efter hvor de er bosiddende.

Det er Kommissionens opfattelse, at bestemmelserne i Republikken Estlands indkomst- og selskabsskatte lov, som vil udelukke, at der indrømmes indkomstskattefrihed til ikke-hjemmehørende skatteydere, der oppebærer halvdelen af deres indkomst fra Estland og den anden halvdel fra en anden medlemsstat, og hvis samlede indkomst er så lav, at de ville være fritaget for beskatning, hvis de havde været hjemmehørende skatteydere, er i strid med artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 10. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. oktober 2009 — Emilia Flores Fanega mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)

(Sag C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 7.2.2009.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn

(Sag C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Processprog: ungarsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 24.1.2009.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Processprog: græsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 4. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Processprog: estisk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-280/09)** ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. november 2009 — straffesag mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam — Nederlandene)**(Sag C-297/09)** ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

RETTEN

Rettens dom af 21. januar 2010 — Goncharov mod KHIM — DSB (DSBW)(Sag T-34/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DSBW — det ældre EF-ordmærke DSB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 63/80)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Karen Goncharov (Moskva, Rusland) (ved advocats G. Hasselblatt og A. Späth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Poch, derefter ved B. Schmidt, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: DSB (København, Danmark) (ved advocats F. González Díaz og T. Graf)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. december 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1330/2005-2) vedrørende en indsigelsessag mellem DSB og K. Goncharov.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Karen Goncharov betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

Rettens dom af 21. januar 2010 — G-Star Raw Denim mod KHIM — ESGW (G Stor)(Sag T-309/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket G Stor — de ældre nationale og EF-ord og -figurmærker G-STAR og G-STAR RAW DENIM — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem varemærkerne — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 63/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: G-Star Raw Denim kft (Budapest, Ungarn) (ved advokat G. Vos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis og J. Novais Gonçalves, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: ESGW Holdings Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. april 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1232/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem G-Star Raw Denim kft og ESGW Holdings Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) G-Star Raw Denim kft betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 11.10.2008.

Rettens dom af 27. januar 2010 — REWE-Zentral mod KHIM — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta)

(Sag T-331/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Solfrutta — det ældre EF-ordmærke FRUTISOL — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — delvist afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2010/C 63/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ved advokats M. Kinkeldey og A. Bognár)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Grupo Corporativo Teype, SL (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. maj 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1679/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Grupo Corporativo Teype, SL og REWE-Zentral AG

Konklusion

1) Afgørelsen truffet den 21. maj 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1679/2007-2) annulleres.

2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 11.10.2008.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. januar 2010 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen

(Sag T-443/09 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udbudsprocedure — afslag på et bud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om foreløbige forholdsregler — fortabelse af en mulighed — intet alvorligt og uopretteligt tab — manglende uopsættelighed)

(2010/C 63/83)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Agriconsulting Europe SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokats F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler vedrørende udbudsproceduren EuropeAid/127054/C/SER/Multi om indgåelse af aftaler om tjenesteydelser af kort varighed udelukkende til fordel for tredjelande, der modtager ekstern støtte fra Kommissionen.

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 30. november 2009 — Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Sag T-474/09)

(2010/C 63/84)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda (Lissabon, Portugal) (ved advogado A. Rodrigues)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Sverige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. august 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1253/2008-2) annulleres, og følgelig opretholdes registreringen af EF-varemærke nr. 1 077 858, »JACKSON SHOES«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: »JACKSON SHOES«

Indehaver af EF-varemærket: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Jacson of Scandinavia AB

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det svenske ordmærke »JACSON OF SCANDINAVIA AB«

Annullationsafdelingens afgørelse: Medhold i begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker, idet der ikke er nogen risiko for forveksling mellem varemærket »JACKSON SHOES« og varemærket »JACSON OF SCANDINAVIA AB«.

Selv om der er grafiske og fonetiske ligheder mellem navnene JACKSON og JACSON, skal der ved en sammenligning tages hensyn til tegnene i deres helhed: »JACKSON SHOES«/»JACSON OF SCANDINAVIA AB«.

Der kan ikke (på baggrund af et enkelt svensk forretningsnavn) tildeles en eneret til i samtlige medlemsstater i Den Europæiske Union at anvende et navn, der i stor udstrækning anvendes i mange andre lande i Unionen af tusindvis af mennesker og af andre virksomheder og således er et tegn, der kun har en svag grad af særpræg. Følgelig kan det ikke forhindres, at dette eller et andet, lignende tegn anvendes af tredjemand sammen med andre bestanddele.

En gennemsnitsforbruger kan endvidere sagtens forstå, at der er tale om forskellige typer af kendetegn, idet det ene er et ordmærke, mens det andet er et forretningsnavn, henset til forkortelsen AB.

Sag anlagt den 4. januar 2010 — PPG og SNF mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag T-1/10)

(2010/C 63/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgien), SNF SAS (Andrézieux, Frankrig) (ved lawyers K. Van Maldegem, P. Sellar og R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.

— Den anfægtede retsakt annulleres.

— Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse af 7. december 2009 vedrørende identifikation af acrylamid (EF-nummer 201-173-7) som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾ (herefter »REACH«), annulleres i henhold til REACH's artikel 59.

På grundlag af den anfægtede afgørelse, som sagsøgerne blev bekendt med gennem en pressemeddelelse fra Det Europæiske Kemikalieagentur af 7. december 2009, blev acrylamid optaget på listen over 15 nye kemiske stoffer på listen over særligt problematiske stoffer. Sagsøgerne har gjort gældende, at de som følge heraf bliver nødt til angive visse oplysninger vedrørende mængden af acrylamid i de varer, de sælger til deres kunder, med henblik på at disse kunder kan efterkomme de notifikations- og informationsforpligtelser, der er blevet dem pålagt gennem REACH. Endvidere vil der muligvis også blive stillet krav til sagsøgerne om at opdatere deres sikkerhedsdatablade og/eller videregive oplysninger om identifikationen af acrylamid som et særligt problematisk stof til deres kunder.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede retsakt er ulovlig, fordi den bygger på en underliggende vurdering af acrylamid, som videnskabeligt og retligt er mangelfuld. De har gjort gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt gjorde sig skyldig i et åbenbart fejlskøn. Navnlig har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter de gældende regler, der i henhold til REACH er opstillet til identifikation af særligt problematiske stoffer.

Sammenfattende påstår sagsøgerne, at den anfægtede retsakt reelt identificerer acrylamid som et særligt problematisk stof, fordi acrylamid er et kemisk stof. Sagsøgerne påstår imidlertid, at acrylamid udelukkende anvendes som et mellemprodukt, og at det derfor er undtaget fra bestemmelserne i REACH's afsnit VII vedrørende godkendelse, hvilket følger af denne forordnings artikel 2, stk. 8, og artikel 59.

Endvidere har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt blev vedtaget uden tilstrækkeligt bevisgrundlag, og at Det Europæiske Kemikalieagentur derfor gjorde sig skyldig i et åbenbart fejlskøn.

Endelig påstår sagsøgerne, at den anfægtede retsakt ud over kravene i REACH tilsidesætter proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Appel iværksat den 15. januar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 29. oktober 2009 af Personaleretten i sag F-94/08, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede kendelse fuldstændigt og uden undtagelse.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans, i relation til hvilket den appellerede kendelse blev afsagt, fuldstændigt og uden undtagelse skulle have været antaget til realitetsbehandling.
- Principalt: appellanten gives fuldstændigt og uden undtagelse medhold i sin påstand for førsteinstansen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at godtgøre samtlige de omkostninger, som appellanten har afholdt for begge instanser i denne sag.
- Subsidiært: sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen i en anderledes sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt den 29. oktober 2009 af Personaleretten i sag F-94/08. Ved denne kendelse afviste Personaleretten det søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af et notat af 28. marts 2008, hvori Europa-Kommissionen havde bekendtgjort sin intention om at foretage indeholdelse i hans invaliditetsydelse med henblik på at opnå betaling af de sagsomkostninger, som den havde afholdt i en tidligere sag.

Til støtte for sine påstande har appellanten gjort gældende, at der foreligger en urigtig gengivelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder i den appellerede kendelse, en fuldstændig mangel på begrundelse, samt en urigtig anvendelse og fortolkning af princippet *tempus regit actum* og af begrebet bebyrdende retsakt.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Alisei mod Kommissionen

(Sag T-16/10)

(2010/C 63/87)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alisei (Rom, Italien) (ved advokati F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen om afslag annulleres.
- Tilslagsbeslutningen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale skadeserstatning.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning af 29. oktober 2009, hvorved Kommissionen dels ikke efterkom den støtteansøgning, som sagsøgeren som led i opfordringen til at fremsætte forslag til »Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries« (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi), dels placerede sagsøgerens ansøgning på en reserveliste.
- Annullation af Kommissionens beslutning af 29. oktober 2009, hvorved Kommissionen valgte en ansøgning fremsat af en anden organisation.
- Skadeserstatning.

Det gøres i den forbindelse gældende, at sagsøgeren i overensstemmelse med angivelserne i opfordringen til at fremsætte forslag foreslog en handlingsplan for at forbedre produktionsniveauet i Sao Tomé og Principe og i den forbindelse udpegede en organisation med ekspertise i landbrugssektoren som lokal partner.

Eftersom sagsøgerens forslag blev udvalgt, blev Alisei opfordret til at fremsætte en fuldstændig ansøgning inden den 15. september 2009.

Sagsøgeren anmodede ved e-post af 17. november 2009 om oplysninger, eftersom Alisei i modsætning til andre organisationer, der havde efterkommet den omhandlede opfordring til at fremsætte forslag, ikke havde modtaget meddelelse om udfaldet af vurderingen af dets forslag. Kommissionen oplyste ved svar af samme dato, at svaret allerede var sendt til alle deltagerne og vedlagde under alle omstændigheder en kopi heraf. Ved den anfægtede beslutning meddelte Europa-Kommissionen sagsøgeren, at vurderingsudvalget ikke havde valgt dets forslag med henblik på tildeling af støtten, og at den havde besluttet at indsætte dets forslag på en reserveliste indtil den 31. december 2009. Kommissionen meddelte endvidere, at såfremt Alisei ikke blev kontaktet inden for denne periode, ville det ikke længere blive taget i betragtning med henblik på

tildeling af en støtte som led i den omhandlede opfordring til at fremsætte forslag.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af beslutningen om afslag på sagsøgerens støtteansøgning gjort følgende gældende:

- Der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten for så vidt som Kommissionen ikke har anført årsagerne (ikke engang summarisk) til, at sagsøgerens ansøgning blev udelukket og indsat på en reserveliste, og forsætligt og udtrykkeligt har afvist anmodningen om oplysninger herom.

- Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed i relation til den administrative sagsbehandling, af ligebehandlingsprincippet og af retten til forsvar, idet Kommissionen har oplyst de andre udelukkede konkurrenter om udelukkelsesbegrundelsen, mens den har gjort meddelelsen af oplysningerne til sagsøgeren afhængig af udløbet af reservelistens gyldighedsperiode.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af beslutningen om tildeling af støtten til den tilslagsmodtagende organisation gjort følgende gældende:

- Beslutningen indeholder en urigtig og ugrundet vurdering, idet Kommissionen har udvalgt et forslag med henblik på tildeling af støtte fremsat af en organisation med begrænset faglig erfaring og med utilstrækkelig teknisk kapacitet, hvilket forslag ikke adskiller sig nævneværdigt fra forslag fremsat af andre organisationer og særligt fra sagsøgerens.

Endelig har sagsøgeren nedlagt påstand om skadeserstatning.

Rettens kendelse af 7. januar 2010 — van Hest mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 72 af 7.3.1998.

Rettens kendelse af 14. januar 2010 — Koninklijke FrieslandCampina mod Kommissionen**(Sag T-348/03 RENV) ⁽¹⁾**

(2010/C 63/89)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

Rettens kendelse af 11. januar 2010 — Reno Schuhcentrum mod KHIM — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)**(Sag T-173/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 63/90)

Processprog: engelsk

Formanden for Andet Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 15. december 2009 — Michail mod Kommissionen

(Sag F-100/09)

(2010/C 63/91)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Christos Michail (Bruxelles, Belgien) (ved avocat C. Meidani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europa-Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning om bistand i henhold til vedtægtens artikel 24 som følge af den psykiske chikane, som han hævder at have været udsat for.

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afslag af 9. marts 2009 på sagsøgerens anmodning om bistand i henhold til vedtægtens artikel 24 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der beløber sig til 30 000 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. december 2009 — AA mod Kommissionen

(Sag F-101/09)

(2010/C 63/92)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AA (Bruxelles, Belgien) (ved avocats K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Principal: Påstand om delvis annullation af afgørelsen om at indplacere sagsøgeren i lønklasse AD6, løntrin 2, og om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som er blevet forvoldt. Subsidiært: Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som er forvoldt ved den forsinkelse, hvormed sagsøgeren blev ansat.

Sagsøgerens påstande

— Principal: afgørelsen af 19. februar 2009 annulleres for så vidt angår den del, hvorved sagsøgerens endelige indplacering i lønklasse fastsættes, og Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 320 854 EUR, med tillæg af renter og morarenter beregnet med 6,75 % for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade.

— Subsidiært: Europa-Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 2 331 246 EUR med tillæg af renter og morarenter for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som er forvoldt ved den forsinkelse, hvormed sagsøgeren blev ansat.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 4. januar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-1/10)

(2010/C 63/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afslagene på godtgørelse med 100 % af en række lægelige udgifter.

Sagsøgerens påstande

- De afgørelser, uanset deres grundlag, hvorved sagsøgerens to ansøgninger om godtgørelse af 25. december 2008 blev afslået, annulleres.

- Den afgørelse, uanset dens grundlag, hvorved sagsøgerens ansøgning af 27. december 2008 blev afslået, annulleres.

- Om fornødent annulleres afslaget — uanset dets grundlag — på den klage, som sagsøgeren den 11. juli 2009 indgav over afslagene på de to ansøgninger om godtgørelse af 25. december 2008, samt af afslaget på ansøgningen af 27. december 2008.

- Om fornødent annulleres det notat af 21. september 2009, som sagsøgeren fik kendskab til den 26. oktober 2009, og som var affattet på et andet sprog end italiensk samt notatet af 24. december 2009 i italienske oversættelse.

- Europa-Kommissionen tilpligtes ufortøvet at betale sagsøgeren 2 519,08 EUR svarende til en godtgørelse med 100 % af de lægelige udgifter, som han har afholdt, og som han ansøgte om godtgørelse af inden for rammerne af den fælles sygesikringsordning, eller det lavere beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende i denne henseende, med tillæg af renter af ovennævnte beløb med virkning fra den første dag i den femte måned efter det tidspunkt, hvor adressaten for ansøgningen af 27. december 2008 samt for de to ansøgninger om godtgørelse af 25. december 2008 fik lejlighed til at tage denne til efterretning, i størrelsesordenen 10 % årligt med renters rente, eller med den procentsats, som Personaleretten finder rimelig og passende, beregnet fra datoen for dommens afsigelse.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren differencen mellem det beløb, som han har betalt til lægelige udgifter fra den 1. december 2000 til og med den 30. november 2008, hvilke udgifter har været genstand for sagsøgerens mangfoldige ansøgninger til sygekassen om godtgørelse i ovennævnte tidsrum, og det beløb, som indtil nu er blevet udbetalt, eller det beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende i denne henseende, med tillæg af morarenter af ovennævnte difference eller af det beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende, med virkning fra den første dag i den femte måned efter det tidspunkt, hvor adressaten for ansøgningen af 27. december 2009 fik lejlighed til at tage denne til efterretning, i størrelsesordenen 10 % årligt med renters rente, eller med den procentsats, som Personaleretten finder rimelig og passende, beregnet fra datoen for dommens afsigelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 7. januar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-2/10)

(2010/C 63/94)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afslagene på godtgørelse med 100 % af en række lægelige udgifter.

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse — uanset dens grundlag — hvorved sagsøgerens ansøgning af 17. marts 2009 blev afvist, annulleres.

- Om fornødent annulleres notatet af 9. juni 2009.

- Om fornødent annulleres afslaget — uanset dets grundlag — på den klage, som sagsøgeren den 15. september 2009 indgav over afslaget på hans ansøgning af 17. marts 2009.

- Om fornødent annulleres notatet af 22. september 2009.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren differencen mellem det beløb, som han har betalt til lægelige udgifter fra den 1. december 2000 til og med den 17. marts 2009, hvilke udgifter har været genstand for en lang række ansøgninger i ovennævnte tidsrum, og det beløb, som han har fået udbetalt i godtgørelse fra den fælles sygesikringsordning, eller det beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende i denne henseende, med tillæg af morarenter af ovennævnte difference eller af det beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende, med virkning fra den første dag i den femte måned efter det tidspunkt, hvor adressaten for ansøgningen af 17. marts 2009 fik lejlighed til at tage denne til efterretning, i størrelsesordenen 10 % årligt med renters rente, eller med den procentsats, som Personaleretten finder rimelig og passende, beregnet fra datoen for dommens afsigelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. januar 2010 — Nastvogel mod Rådet

(Sag F-4/10)

(2010/C 63/95)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christiana Nastvogel (Bruxelles, Belgien) (ved avocat S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af den afgørelse, hvorved sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden 1. juli 2006-31. december 2007 blev udfærdiget.

Sagsøgerens påstande

— Den afgørelse, hvorved sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden 1. juli 2006-31. december 2007 blev udfærdiget, annulleres.

— Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. januar 2010 — Clarke mod KHIM

(Sag F-5/10)

(2010/C 63/96)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nicole Clarke (Alicante, Spanien) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand dels om annullation af den bestemmelse i sagsøgerens ansættelseskontrakt, hvorved det er fastsat, at kontrakten auto-

matisk bortfalder i tilfælde af, at sagsøgeren ikke består en ekstern udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af stillinger ved KHIM, dels om, at det fastslås, at udvælgelsesprøverne KHIM/AD/01/07, KHIM/AD/02/07, KHIM/AST/01/07 og KHIM/AST/02/02 ikke har nogen indflydelse på sagsøgerens ansættelseskontrakt. Desuden en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af KHIM's skrivelse af 12. marts 2009, og de deri indeholdte afgørelser truffet af KHIM, hvorefter sagsøgerens ansættelsesforhold ophører efter udløbet af et opsigelsesvarsel på otte måneder regnet fra den 16. marts 2009, og samtidig fastslås det, at sagsøgerens arbejdsforhold med KHIM fortsat består. Om Personaleretten finder det fornødent, nedlægger sagsøgeren ligeledes påstand om annullation af de efter sagsøgerens opfattelse selvstændige skrivelser udfærdiget af KHIM henholdsvis den 3. august 2009 (udsættelse af varslet med tre måneder), og den 9. oktober 2009 (afslag på klagen).

— Ophævelsesbestemmelsen i artikel 5 i sagsøgerens ansættelseskontrakt med KHIM annulleres eller kendes ugyldig, subsidiært

fastslås det, at en ophævelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt heller ikke i fremtiden kan støttes på ophævelsesbestemmelsen i hendes ansættelseskontrakt

fastslås det, at i hvert fald de i KHIM's skrivelse af 12. marts 2009 nævnte udvælgelsesprøver ikke kunne få negative konsekvenser for ophævelsesbestemmelsen.

— KHIM tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning i en efter Personalerettens vurdering passende størrelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som hun har lidt som følge af ovennævnte skrivelser

— I tilfælde af, at sagsøgerens beskæftigelse på tidspunktet for Personalerettens afgørelse og/eller KHIM's betaling af de skyldige beløb til sagsøgeren reelt er ophørt uagtet arbejdsforholdets fortsatte beståen som følge af KHIM's retsstridige handlemåde, nedlægges påstand om, at

KHIM tilpligtes at yde erstatning for det tab, som hun er blevet tilføjet, navnlig ved udbetaling af eventuelle udestående beløb og godtgørelse af alle øvrige omkostninger, som KHIM's retsstridige adfærd har påført hende (med fradrag af den udbetalte arbejdsløshedsunderstøttelse), idet det samtidig fastslås, at KHIM er forpligtet til at genindsætte hende i tjenesten og fortsat beskæftige hende på de hidtil gældende vilkår.

Subsidiært: For det tilfælde, at sagsøgerens genindsættelse i tjenesten og/eller fortsatte beskæftigelse på de hidtil gældende vilkår af retlige eller faktiske grunde ikke finder sted, tilpligtes KHIM at betale sagsøgeren erstatning for den ved den retsstridige ophævelse af hendes beskæftigelsesforhold opståede materielle skade svarende til differencen mellem den indkomst, som hun må forventes at oppebære i resten af hendes arbejdsliv, og den indkomst, som hun ville have opnået, såfremt kontrakten var blevet videreført, under hensyn til pensionsydelse eller andre krav.

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. januar 2010 — Munch mod KHIM

(Sag F-6/10)

(2010/C 63/97)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Yannick Munch (Barcelona, Spanien) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand dels om annullation af den bestemmelse i sagsøgerens ansættelseskontrakt, hvorved det er fastsat, at kontrakten automatisk bortfalder i tilfælde af, at sagsøgeren ikke består en eksternt udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af stillinger ved KHIM, dels om, at det fastslås, at udvælgelsesprøverne KHIM/AD/01/07, KHIM/AD/02/07, KHIM/AST/01/07 og KHIM/AST/02/02 ikke har nogen indflydelse på sagsøgerens ansættelseskontrakt. Desuden en påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af KHIM's skrivelse af 12. marts 2009, og de deri indeholdte afgørelser truffet af KHIM, hvorefter sagsøgerens ansættelsesforhold ophører efter udløbet af et opsigelsesvarsel på syv måneder regnet fra den 16. marts 2009, og samtidig fastslås det, at sagsøgerens arbejdsforhold med KHIM fortsat består. Om Personaleretten finder det fornø-

dent, nedlægger sagsøgeren ligeledes påstand om annullation af den efter sagsøgerens opfattelse selvstændige skrivelse udfærdiget af KHIM den 9. oktober 2009 (afslag på klagen).

— Ophævelsesbestemmelsen i sagsøgerens ansættelseskontrakt med KHIM annulleres eller kendes ugyldig, subsidiært

fastslås det, at en ophævelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt heller ikke i fremtiden kan støttes på ophævelsesbestemmelsen i hans ansættelseskontrakt,

fastslås det, at i hvert fald de i KHIM's skrivelse af 12. marts 2009 nævnte udvælgelsesprøver ikke kunne få negative konsekvenser for ophævelsesbestemmelsen.

— KHIM tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning i en efter Personalerettens vurdering passende størrelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han har lidt som følge af ovennævnte skrivelser.

— KHIM tilpligtes at yde erstatning for det tab, som han er blevet tilføjede, navnlig ved udbetaling af eventuelle udestående beløb og godtgørelse af alle øvrige omkostninger, som KHIM's retsstridige adfærd har påført ham (med fradrag af den udbetalte arbejdsløshedsunderstøttelse), idet det samtidig fastslås, at KHIM er forpligtet til at genindsætte ham i tjenesten og fortsat beskæftige ham på de hidtil gældende vilkår.

Subsidiært: for det tilfælde, at sagsøgerens genindsættelse i tjenesten og/eller fortsatte beskæftigelse på de hidtil gældende vilkår af retlige eller faktiske grunde ikke finder sted, tilpligtes KHIM at betale sagsøgeren erstatning for den ved den retsstridige ophævelse af hans beskæftigelsesforhold opståede materielle skade svarende til differencen mellem den indkomst, som han må forventes at oppebære i resten af sit arbejdsliv, og den indkomst, som han ville have opnået, såfremt kontrakten var blevet videreført, under hensyn til pensionsydelse eller andre krav.

Dog mindst en erstatning for den ved den retsstridige ophævelse af hans beskæftigelsesforhold opståede materielle skade svarende til differencen mellem den indkomst, som han har oppebåret indtil den 15. oktober 2009, og den indkomst, som han ville have opnået, såfremt kontrakten var blevet videreført, under hensyn til pensionsydelse eller andre krav.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 63/90	Sag T-173/07: Rettens kendelse af 11. januar 2010 — Reno Schuhcentrum mod KHIM — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51

Retten for EU-Personalesager

2010/C 63/91	Sag F-100/09: Sag anlagt den 15. december 2009 — Michail mod Kommissionen	52
2010/C 63/92	Sag F-101/09: Sag anlagt den 15. december 2009 — AA mod Kommissionen	52
2010/C 63/93	Sag F-1/10: Sag anlagt den 4. januar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen	52
2010/C 63/94	Sag F-2/10: Sag anlagt den 7. januar 2010 — Marcuccio mod Kommissionen	53
2010/C 63/95	Sag F-4/10: Sag anlagt den 18. januar 2010 — Nastvogel mod Rådet	54
2010/C 63/96	Sag F-5/10: Sag anlagt den 19. januar 2010 — Clarke mod KHIM	54
2010/C 63/97	Sag F-6/10: Sag anlagt den 19. januar 2010 — Munch mod KHIM	55

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

